

חב"ד לצעירים

גליון מס' 19 - אדר ה'תשפ"ב

תורת חב"ד
לבני הישיבות
מעיינותיך

המסע אל האור

הנבחרת של חב"ד לנוער בארץ הקודש בגולת הכותרת של השבת העולמית בניו יורק

בגובה העיניים

מונולוגים אותנטיים של שלוחים בקמפוס ושל סטודנטים

ביתר שאת וביתר עוז

תנופת שיא ב'תורת חב"ד לבני הישיבות': שיעורים, מבחנים, ימי עיון, שבתונים והתוועדויות פעילות

בכל עיר ועיר

מבצע פורים תוסס בחב"ד בקמפוס ולנוער: אלפי משלוחי מנות, מאות קריאות מגילה, עשרות סעודות פורים

מפת השליחות הארצית

עם 250,000 סטודנטים

מגלת נחום
הרב יחיאל יצחק זעקמן

מגלת חיי
הרב מאיר ארסנטל

מגלת אורית
הרב יחיאל פישר

מגלת חיים
הרב יצחק גינצבורג

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אוריאל בן נטר

מגלת רחמי
הרב רחמיאל שניידר

מגלת רחמי
הרב רחמיאל שניידר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

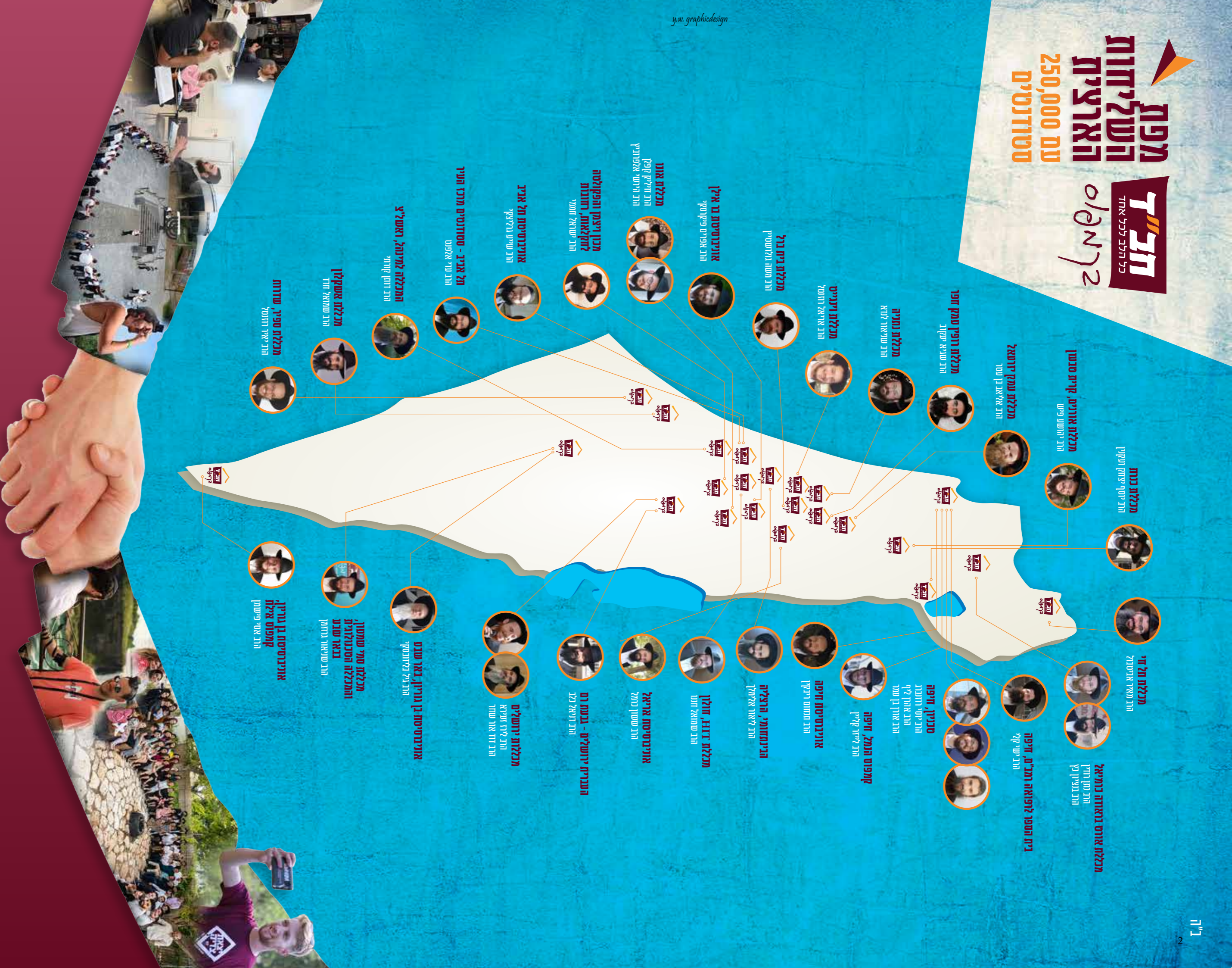
מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

מגלת אוריאל
הרב אריאל בן נטר

y.w. graphicdesign

יום ההתמדה השנתי של חב"ד בקמפוס

נ"ו - נ"ח אדר ב' תשפ"ו (29-31/3)

שיא של כל הזמנים במבצע פורים בחב"ד בקמפוס

שבועות לפני פורים נרשמה היענות גוברת והולכת של סטודנטים להשתבץ בחלוקת משלוחי המנות לבתי קשישים ורתוקים. במהלך יום הפורים נערך בכל הקמפוסים מרתון של קריאות מגילה בהשתתפות נרחבת של סטודנטים וחברי סגל. ובסעודות החג, שהפכו להתוועדויות תוססות, התרחב הלב למראה בוגרים שטרחו ובאו לחגוג בצוותא

השלוחים בחב"ד בקמפוס קיימו מבצע פורים בקמפוסים בהיקפים שטרם נראו. כל שליח ניצח על שלושה מישורים דומיננטיים של פעילות במהלך חג הפורים. בקריאות מגילת אסתר בתפוצה רחבה: במסגרת זאת ערכו השלוחים והנלווים אליהם כמה וכמה קריאות המוניות בליל וביום הפורים, לסגל ההוראה, במעונות הסטודנטים ובקמפוס הראשי. בהתנדבות וחסד עם קשישים: עשרות סטודנטים מכל קמפוס יצאו לחלוקת משלוחי מנות חמות לקשישים. מה שהחל כפעולה חד פעמית בפורים אשתקד הפך למסורת. בשבועות שקדמו לחג הפורים נרשמה היענות גוברת מצד סטודנטים שרק ביקשו כל העת להירתם לחלוקה.

ובחג הפורים עצמו - נערכו מסיבות פורים בכל הקמפוסים. עד מהרה הפכו המסיבות להתוועדויות פעילות ותוססות עם קבלת החלטות טובות. בכל סעודת פורים כזו השתתפו בין 40 ל-120 סטודנטים.

ניתן היה להיווכח במוחש כיצד הקהילות של השלוחים בקמפוס גדלות ומתפתחות. הדבר בא לידי ביטוי מרהיב בסעודות הפורים שבהן נטלו חלק בוגרים שסיימו זה מכבר את הלימודים אך שומרים מרצונם הטוב ומיזומתם הפעילה על קשר חם עם השלוחים. הללו ניצלו את הפורים כדי לבוא ולהשתתף במצוות החג בקמפוס, יחד עם הסטודנטים הנמנים בימים אלו עם תלמידי האוניברסיטאות והמכללות.

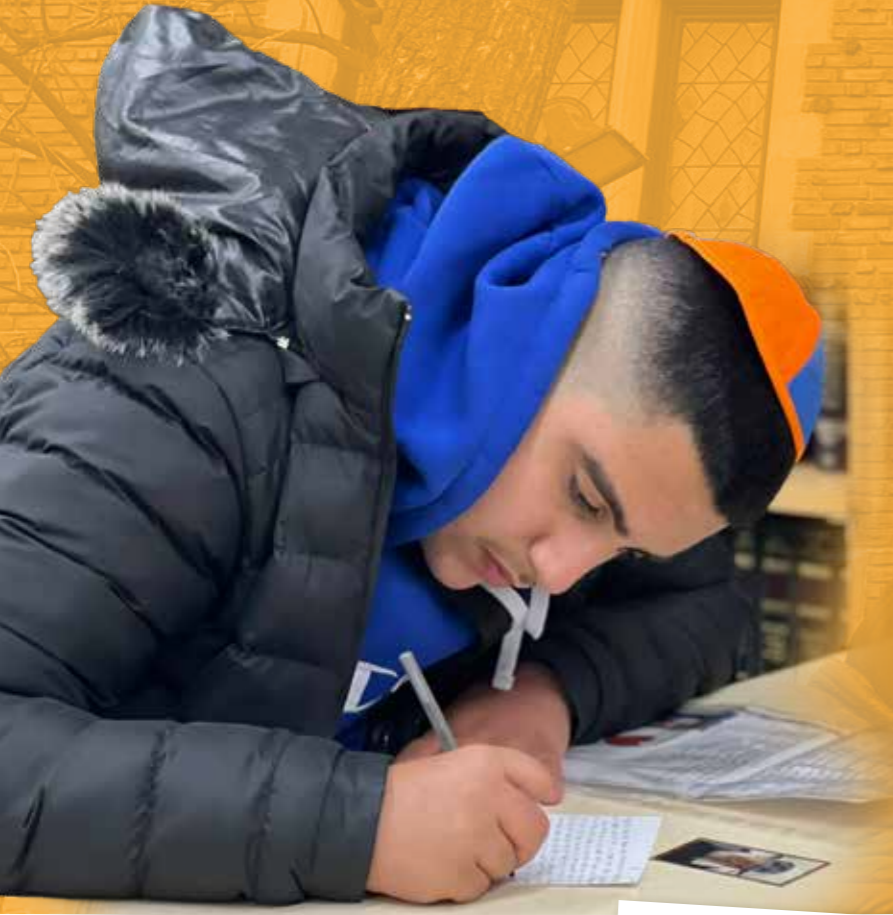

פורים בווער בחב"ד לנוער

5,500 בני נוער בקריאת מגילה • 180 קריאות מגילה ללא הפסקה במהלך כל ליל ויום הפורים • 12,000 משלוחי מנות • 1,500 מנות חמות חולקו לקשישים בו ביום ע"י הנערים • 60 הרצאות גדולות ופעילות הכנה לפורים לאלפי תלמידי תיכון • 32 סעודות פורים והתוועדויות לתוך הלילה

המסע אל הרבי

הכט, שסיפר להם על השנים בהן בילה בחצר הקודש, על ההרגשה הרוחנית של תפילה עם הרבי ועל האווירה המיוחדת ששוררת ב-770.

"ההורים שהשתתפו במפגש פנו אלי בסיום וביקשו מידע מיידי על הוצאת ויזה לארצות הברית, כי "למה שרק הבנים שלנו יזכו לחוות את זה?". כאן בשדה התעופה, הם מזכירים לבנים לקחת את מכתבי התפילה שקיבלו מהמשפחה או מהחברים, ומפצירים בהם לתעד כל רגע כדי שגם הם יהיו ויזכו לטעימה מהביקור המיוחד".

קדושה חובקת עולם

בשיאו של גל האומיקרון, כאשר העולם חווה טלטלה גדולה והמעצמות מתגרות זו בזו, הפקת מסע לחו"ל לעשרות נערים ונערות נשמעת כמו משאלה שרחוקה מלהתממש. אך למרות זאת, בחב"ד לנוער ישראל לא ויתרו, והשלוחים והשלוחות התעקשו שהמסע יצא לפועל ושנערי ונערות ישראל יזכו לחוות אותו, ושההרשמה למסע תהיה גבוהה במיוחד.

ואכן כך, במסע מוקפד ומתוכנן למופת ארגנה חב"ד לנוער בישראל טיסות קבוצתיות, בימים נפרדים, לכמאה וחמישים נערים ונערות מכל רחבי הארץ. לכולם זו הפעם הראשונה שהם יהיו אצל הרבי, ולחלקם זו פעם ראשונה בחייהם

מאה וחמישים נערים ונערות מצטיינים מ'חב"ד לנוער' השתתפו בשבתון העולמי של חב"ד לנוער בחצרות קודשנו • התפילה המשותפת באוהל הקדוש עם הבקשות ששוגרו בידי הנערים • ההבדלה ההמונית ב'טיימס-סקוור' שהרעידה אלפים • ההתעוררות הגדולה בבית חיינו • וההחלטות הטובות שעמן שבו הנערים ארצה

הנוער באילת. "אצלנו זו קבוצה שמתפתת במשך תקופה ארוכה בשיעורי תורה ובפעילויות של חב"ד לנוער באילת".
 "ואל תחשוב שהמסע מתחיל כאן, בטרקלין הטיסות היוצאות", הוא מבהיר. "כבר לפני תקופה התחלנו להתכונן לנסיעה לרבי. למדנו והתוודענו, והחדרנו בהם את המושגים של רבי וחסידים. מהי התקשרות לרבי ומהי החשיבות לשהות במחיצתו.
 "כשבוע לפני הטיסה הפגשנו את הנערים והוריהם עם רב העיר, הרב יוסף

ודאי לא עם קבוצת הרבנים שמלווים אותם. ניכר על פניהם כי הם מתרגשים מאוד. לא התרגשות של טיסה לטיול או מסע לעבר הצד השני של היבשת. גם על פניהם של ההורים המלווים ניכרת התרגשות ושמחה עצומה.
 זהו המסע של נערי חב"ד לנוער בארץ הקודש, לקראת סופשבוע מרומם במיוחד אצל הרבי.
 "מדובר במובחרים שבנערים", מספר לנו הרב שניאור בקשי, שליח הרבי לפעילות עם

אלם הנוסעים בנתב"ג כבר ראה ימים עמוסים מאלה. מזוודות מתגלגלות לעבר המסוע, הדרכונים נשלפים ומוחתמים על ידי בקר הגבולות, והשרוול בולע את הנוסעים איש איש ליעדו הוא.
 מבין שלל הנוסעים הממלאים את הטרקלין לא ניתן להתעלם מהקבוצה הססגונית שנעה במרכזו. ים של נערים, שנראה כי אין ביניהם מכנה משותף מיוחד,

התמלאה באלפי נערים ונערות המקבלים עליהם עול מלכות שמים. זהו מפגש עוצמתי של הדור הבא של הקהילות היהודיות ברחבי העולם. מאמריקה ורוסיה, ברזיל וארגנטינה, וכמובן גם מרחבי ארצנו הקדושה. לאחר מעמד ההבדלה העוצמתי פצחו הנערים בריקודי שמחה במשך שעה ארוכה. הכיכר כולה עמדה על הרגליים והתעלתה לקדושה, כשמכל המסכים המרצדים המקיפים את הכיכר ניבטו פני הרבי המעודד את החסידים.

"כשהגענו לכיכר, הבנות כל הזמן חיפשו להתקרב, להיות חלק, להיות בפנים", מתארת השליחה חן בירמט. "זה היה בעצם סיכום של כל החוויה שלהן פה ב-770. לא רק ללמוד על תורה וחסידות, אלא להיות חלק, להרגיש ולהתקרב".

"במהלך הערב, עמדו אלפי הנערים והנערות וזעקו ביחד "שמע ישראל". ראיתי על הפנים של הבנות שהן מרגישות חלק ממשנה גדול, שזה אירוע חד פעמי ושונה מכל מה שהן מכירות.

"לאחר האירוע צעדנו ברחובות מנהטן,

המרכזית המפורסמת בעולם מתאספים אלפי בני נוער המכריזים "ברוך המבדיל בין קודש לחול ובין ישראל לעמים". לפני שהם חוזרים לשגרת חייהם, הם באים יחד להבהיר כי שרשרת הדורות של העם היהודי לא תיפסק והגחלת תמשיך לבעור בכל התקופה ובכל מקום.

הכיכר הרחבה, אחד המקומות העמוסים ביותר בעולם וסמל לחופש ומתירנות,

המציאה והחליטו לחלק ביניהן את ספר התהילים. הן עקבו אחרי כל מהלך התפילה, שאלו שאלות והתעניינו בכל מנהג שראו."

כשהיכר זעקה אלוקות

אחד הרגעים המיוחדים של שבתון c-teen הוא מעמד ההבדלה המרגש ב'טיימס-סקוור' מנהטן. אל הכיכר

יחד, בקול ובשמחה, שרים ורוקדים. זו חוויה שתשפיע עליהן לכל החיים."

"אני חייבת לומר", היא מפטירה, "שהשבת הזו נותנת כוחות לא רק לבני ובנות הנוער, אלא גם לנו, השלוחים והשלוחות. הכוחות שקיבלנו בשבת הזו יעזרו לנו להמשיך ולפעול כל השנה".

את סעודות השבת סועדים האורחים אצל משפחות השכונה. כל סעודה הופכת במהרה להתועדות חסידית, כאשר המארחים מספרים לצעירים על שנות האור בבית חיינו, מקנחים בסיפורים אישיים מהרבי וכמובן מקבלים יחד החלטות טובות.

"בערב שבת נכנסתי עם כמה מהנערים לחדרו הקדוש של הרבי לאמירת תהילים", ממשיך לספר הרב בקשי. "במהלך ההכנה הרוחנית לנסיעה סיפרתי להם על המבנה של 770 וכמובן על חדרו הקדוש של הרבי. על הקדושה שספוגה בד' אמותיו, על רבבות עמך ישראל, פשוטי ונשיאי עולם שבאו לחדר ושפכו את ליבם. היה נראה במוחש כי כאשר נכנסו לחדר הם הרגישו שהם בתוך מקום קדוש ומיוחד. ושוב, מדובר על נערים שלא גדלו על ברכי חב"ד ועל התקשרות לרבי, ובזכות הפעילות שלנו איתם בחב"ד לנוער, בשיעורים והתועדות, הם זכו להיות אצל הרבי ולקבל כוחות".

"בשבת בבוקר הגענו מוקדם ל-770", מספרת השליחה חן בירמט, מחב"ד לנוער בקרית גת. "הרגשתי כל הזמן שהבנות רק רוצות ומחכות לשאוב עוד סיפור ועוד אמרה. ברגע ששמעו ממני על אמירת תהילים בשבת מברכים, הן ישר קפצו על

קידם את פניהם, אך בפנים הם הרגישו חום גדול של קדושה.

חדרי האירוח שהוכנו לבאים היו מסודרים ונקיים ומאובזרים בכל-טוב כיאה להפקה של חב"ד לנוער בישראל. ביום בואם, כפתחה מרעננת, הנתנה קבוצת הנערים מטיול סקי בהרים המושלגים של ניו יורק וקבוצת הנערות יצאה לסיבוב שופינג בתפוח הגדול.

שבת של אור ושמחה

שכונת המלך לבשה חג לקראת השבת המיוחדת. אלפי בני ובנות נוער מכל רחבי תבל באו לשבת בצילו של הרבי, במסגרת ארגון c-teen - חב"ד לנוער העולמי, להתחמם מאור התורה והחסידות ולהתחבר לשורשים היהודיים.

ליל שבת ב-770. "אנחנו יושבות בעזרת הנשים", מספרת השליחה רחלי אלמליח מראשון לציון, "אני ועוד בנות שיצאו איתי למסע. הזאל הגדול נראה מלמעלה כשטיח צבעוני, פסיפס של כיפות כתומות-כחולות של המוני בני נוער. ביניהם יושבים השלוחים, והם לומדים בחיות שיחות קודש. האולם רועש וגועש, בליל של שפות נשמע מכל כיוון".

לרבים מבני הנוער זו תהיה השבת הראשונה אותה ישמרו כהלכה. ללא טלפונים ומסיחי דעת, עם התנתקות מהבלי העולם והתחברות לתורה ולקדושה. "אני יושבת עם הבנות", היא ממשיכה ומספרת, "ורואה כיצד האווירה משפיעה עליהן. מעולם הם לא ראו אלפי אנשים מתפללים

שהם עולים על ציפור הברזל ויוצאים מהארץ. הנהלת חב"ד לנוער עבדה קשה מאוד בסיוע גדול של הרב משה שי קוטלרסקי מול השגרירות בהוצאת ויזות לכל הנערים, מה שבהחלט היווה מבצע מורכב, עד שהיו כולם מוכנים ליציאה.

עוד לפני שגלגלי המטוס ניתקו מהקרקע התחילו הצעירים להרגיש כי הם "בדרך לרבי". במהלך הטיסה הם ישבו יחד עם השלוחים ללמוד עוד שיחה של הרבי, לשמוע סיפור חסידי ולהתכונן טוב יותר לכניסה לאוהל.

שכבת כפור כיסתה את מסלול הנחיתה בשדה התעופה קנדי. החורף הניו-יורקי

נכנסות לתוך האוהל, נערות שבמשך השנה אינן מנהלות אורח חיים דתי, שלפני שנה או שנתיים בקושי ידעו מהי תורה ומהו רבי, ועכשיו צועדות על השביל המפורסם בכניסה לאוהל, רואים את הרצינות על הפנים שלהן, כמה הן מרגישות שהמקום הזה קדוש ומשמעותי.

"כאשר חזרנו אחרי האוהל למלון, ישבתי לשוחח עם הבנות וביקשתי שישתפו ממחשבותיהן. למרות הטוילים המיוחדים שארגנו להן בניו יורק, כולן אמרו שהרגע הכי מיוחד ומרגש היה הכניסה לאוהל.

"הופתעתי לראות איך הבנות לוקחות ברצינות את הכניסה לאוהל", מספרת השליחה חן בירמט, "בצורה פנימית ויסודית כאילו הן בנות חב"ד מבית ומלידה. הן רק חיפשו לשמוע עוד מילה ועוד סיפור, היה להן כל כך פשוט שנדרשת הכנה רוחנית לפני הכניסה לרבי. ממש היה צריך לנתק אותן מהספרים והפ"נים כדי שנספיק להיכנס לאוהל, ובתוך הד' אמות עצמן פשוט ראיתי איך הן מתרגשות ומרגישות את כל מה שדיברנו והתוועדנו קודם".

מוסיף הרב מנדי ידגר, השליח בנתיבות

עם הדגלים של c-teen, הבנות היו כל כך מרוגשות מהאירוע וזמזמו לעצמן שוב ושוב את ההמנון "אני גאה להיות יהודי! "Yes, I'm a Jew and proud one too". זו חוויה שהן לא ישכחו לכל החיים".

גם השליח הרב בקשי מתאר כך את החוויה: "בעת ההבדלה הגדולה, הנערים שלי הרגישו שהם לא כמה בודדים מאילת הרחוקה, אלא הם חלק מנוער יהודי עצום, חלק בלתי נפרד מהעם היהודי".

הוא ממשיך ומספר: "בסוף האירוע ניגש אלי אחד הילדים ואמר לי במילים האלה: 'הרב, תראה איזו מהפיכה! מכל המסכים רואים את הרבי מדבר דברי קודש, כאן במרכז העולם של החול!'. "

אנא ומלכא

"ללא ספק, רגע השיא של המסע היה הכניסה לאוהל של הרבי", מספרת השליחה ליאור איטח מגדרה, שבאה למסע עם 7 נערות. "אלו בנות שבמשך כמה שנים כבר משתתפות בפעילויות של חב"ד לנוער בישראל, וזו הפעם הראשונה שהן נמצאות אצל הרבי.

"לפני הכניסה לאוהל התקיימה תכנית שלמה של התוועדות וסיפורים על הרבי ובעיקר ישבנו ללמוד ולהבין לקראת מה אנחנו הולכות. הייתה אווירה של רצינות גדולה והבנה כי אנחנו נכנסות למקום קדוש, וזה רגע מיוחד שחייבים לנצל. כל אחת מהבנות

שהגיע עם קבוצת נערים: "אצלנו בנתיבות יש הרבה רבנים מגוונים שונים, ובמהלך כל השיעורים שלנו יחד ניסיתי להסביר להם מה המהות והייחודיות של 'רבי' ומהי החשיבות של ההתקשרות אליו. כאן, בכניסה לאוהל, הרגשתי שהם מתחברים לזה באמת ומבינים מה המשמעות של רבי. "בכל רגע במסע, הנערים התעניינו במה שהם שמעו. ישבנו והתוועדנו ושרנו ניגונים, ראיתי איך הם מתרגשים בכל ניגון,

כתבה פ"ג וחלקן אף הביאו איתן מכתבים ובקשות מהמשפחה והחברות בארץ. הסברתי לבנות מהי 'יחידות' וכמה כל רגע בתוך האוהל הוא חשוב וצריך לנצל אותו לבקשות והחלטות טובות. "היה מרגש לראות את הנערות

הרה"ח ר' אליהו שיחי' שלוסברג מעמודי התווך של חב"ד לנוער בישראל מתוועד עם הנערים לפני כניסתם לאוהל הק'.

מסע הגמרא

אחת לחודש מגיעים כל הנערים שמשתתפים בתכנית לערב של לימוד משותף ב'מדרשת מעיינות' בכפר חב"ד שמתחיל עם שיעור כללי מהרב משה שילת וממשיך בלימוד חברות עם תמימים משיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד.

מאימתי זוכים לנסוע אל הרבי?

משעה שיסיים מסכת ברכות. בשבועות הקרובים יזכו כ-50 נערים לעשות סיום על מסכת ברכות ולהשתתף גם הם במסע נוסף מיוחד לחצר הרבי ב-770.

במהלך מחצית השנה האחרונה התגבשה קבוצת נערים, שלא מסתפקת בשיעורים הרגילים שמועברים בחב"ד לנוער, ורוצים ללמוד דף גמרא. שבוע אחר שבוע, הם נפגשים בבתי המדרש של מועדוני חב"ד לנוער, ללימוד מעמיק ויטודי של מסכת ברכות. הם התחילו ללמוד מהיסודות, החל מההסבר על צורת הדף, מהי משנה ומהי הגמרא, מתי חיו התנאים והאמוראים ומה ההבדל בין רש"י לתוספות. כעת, הם כבר לומדים ותיקים וממולחים.

זוהי יחידת הקומנדו של חב"ד לנוער. הנערים לומדים בהתלהבות רבה את דפי הגמרא, שואלים שאלות ומתעמקים בפירושים השונים. כאשר נודע להם שבסיום המסכת הם יזכו למסע לרבי, זה עודד אותם יותר להמשיך ולהתמיד כדי שיזכו להשתתף במסע המיוחד.

לימוד הגמרא בסניפים השונים הוא בקבוצות אישיות וקטנות ולרוב בחברות ממש אחד על אחד.

יהודי זה לא רק תווית

הנערה ליאור בן דוד מאשקלון, סיפרה לנו על התחושות שלה אחרי המסע המיוחד: לפני המסע חששתי, איך נסתדר כמה בנות מהארץ בעיר הגדולה בעולם. אבל המדריכות והצוות פשוט דאגו לנו לכל דבר. הטיולים המיוחדים והאירוח היו ברמה הכי גבוהה שיש.

פתאום פגשתי כל כך הרבה אנשים שרוצים רק לעשות טוב ולעזור, וכלי תמורה בכלל. ראיתי את זה במשפחות שאירחו אותנו בשבת, ובאנשים שארגנו את כל המסע הזה. הבנתי שלהיות יהודי זה להיות בנאדם שאכפת לו מהסביבה, שיעזור לאח ולחבר בלי לעשות חשבון.

תוך כדי המסע, הביקור באוהל של הרבי והמפגש עם אלפי בני נוער יהודיים מכל העולם, הבנתי שיהודי זה לא רק תווית שמודבקת אלי. יהודי זה מי שחושב על הסביבה, מי שפועל לעשות טוב בעולם. התורה היא זו שמחזיקה אותנו, גם אם אתה קרוב אליה פחות לעת עתה.

פגשתי עשרות נערות מכל העולם, מאמריקה מצרפת ומרוסיה, חלקן אפילו רחוקות מאוד משמירת תורה ומצוות, ולמרות זאת כולנו הרגשנו חלק מאותו גוף, חלק מאותו עם.

הבנתי שיש עוד בני נוער כמוני בעולם, ואני לא לבד.

ההרגשה שייצאתי איתה היא שהעם שלנו חזק מתמיד, הבנתי מה המשמעות של להיות יהודי באמת. במשך כל הלימודים שלי בחב"ד לנוער למדנו על התורה והמצוות, ופה הבנתי כמה התורה היא לא עול אלא מתנה גדולה!

המסע היה לה קשה לקבל החלטה טובה ולהתחזק בקיום מצוות, ועכשיו אחרי המסע היא מרגישה שקיבלה כוחות ותיקח עוד צעד בהתקרבות לתורה."

גם הרב בקשי מספר על קצירת פירות ההשקעה: "בטיסה חזרו לארץ, התפללתי בעת שהשמש זרחה, כשהנערים עוד ישנו. לאחר כמה שעות התעוררתי וראיתי כי הנערים בעצמם התארגנו לתפילת שחרית! מדובר כאן בנערים שלא מניחים תפילין בקביעות, והנה כאן, במטוס, הם התארגנו יחד מיוזמתם ונעמדו להתפלל. אחרי התפילה שוחחתי איתם ולקחנו החלטה טובה ללמוד שיעור גמרא ביחד ולערוך בעז"ה סיום מסכת.

"אני מרגיש שאחרי הנסיעה הזו, הנערים נהפכו בעצמם להיות שלוחים ומנהיגים אצלנו בעיר!"

רושמים את השם שלו ומה המקור שלו ומחפשים לשמוע עוד ועוד.

"כל מה שלמדנו בשנה האחרונה התנקז לרגעים הללו, וירד למעשה. בשנה האחרונה יצא לנו לדבר וללמוד כמה פעמים על "חלב ישראל" והימנעות מחלב נוכרי. למדנו על כך כמה פעמים, ועדיין נראה היה שזה נשאר רק בגבולות הלימוד ולא במעשה בפועל. כאשר היינו כאן אצל הרבי ושוב למדנו על הנושא, קמו כמה נערים והחליטו שמהיום ולהבא הם יאכלו רק חלב ישראל, ואפילו יוותרו על השוקולדים שקנו בדיוטי-פרי!"

"המעלה של המסע", ממשיכה השליחה חן בירמט, "היא שהוא מחבר את מה שאנחנו לומדות עם הבנות כל השנה למעשה בפועל. הימים הללו אצל הרבי משפיעים על הנערות לכל החיים. בסוף המסע שלחה אלי הודעה אחת הבנות שמתפתת בשנה האחרונה בפעילות. היא כתבה לי, שלפני

שבתות של חיזוק והתעלות

500 נערים ונערות התארחו בכפר חב"ד

בשבת אחר הצהריים יוצאים ביחד להתפלל ב-770. שם בהתרגשות גדולה הנערים חווים רגע של התעלות ותפילה מהמקום הפנימי בנפש, בחדרו של הרבי. בסוף כל שבת כזאת מתקיימת פעילות שמחה ומגבשת, וכל המשתתפים מקבלים על עצמם החלטה טובה שתלווה אותם במשך החודשים הקרובים.

אחת הנערות מסניף אשקלון מספרת שהיא מצליחה להחזיק את ההחלטות הטובות שלה משבת לשבת, וכשהיא מרגישה שהכוחות להמשיך ולקיים נחלשים - מגיעה עוד שבת והיא צוברת כוחות חדשים.

בשלושת החודשים האחרונים התקיימו במדרשת מעינותייך בכפר חב"ד שלוש שבתות לנערות ושתי שבתות לנערים. בכל שבת התארחו 100 בני נוער, שחוו שבת עוצמתית. השבתות של חב"ד לנוער מבוקשות בקרב הנערים והנערות וכבר שבועיים קודם השבת מתמלא הרישום כשעוד רבים מבקשים להגיע.

במהלך השבתות הנערים מתפללים את תפילות השבת בבית הכנסת המפואר במדרשה, סועדים את סעודות השבת העשירות באוכל טעים ופינוקים ובדברי תורה מאת השלוחים והשליחות, מתוועדים ב'עונג שבת' אל תוך הלילה ומשתתפים בעוד פעילויות רבות ומגוונות.

חב"ד
לנוער
מבזקים

שבת של שלוחים

השלוחים של חב"ד לנוער ובני משפחותיהם ערכו שבת אחדות מיוחדת בכפר חב"ד

30 משפחות שלוחי חב"ד לנוער בישראל התכנסו בשבת ההכנה לי' שבט לשבת אחדות מושקעת בבית ההארכה של מדרשת מעינותייך בכפר חב"ד. כל משפחת שלוחים קיבלה חדר מהודר, שי אישי שחיכה לה בחדר, חולצות ממותגות לילדים ועוד פינוקים שנועדו להביע את ההערכה הרבה לשלוחי הרבי לנוער העומדים בראש החזית של הפעילות עם צעירים בישראל.

השבת נערכה לקראת היארצייט של אביו של הנגיד החסידי הרב אליהו שלוסברג, מעמודי התווך של חב"ד לנוער ישראל. במהלך השבת, נערכו פעילויות מותאמות לילדי השלוחים, התוועדויות לשליחות והתוועדויות לשלוחים, סעודות שבת בשפע גשמי רב שהתקיימו באוהל האירועים בית מנחם, לימוד חסידות מעמיק ועוד.

בשבת התוועדו הרב משה שילת יו"ר חב"ד לנוער ישראל, הרב עקיבא גולדשמיד - ראש ישיבת "הזאל הקטן" במגדל העמק, והרב שלוסברג. עם השליחות התוועדה השליחה במונטנגרו הגב' חנה איידלקאפ ששיתפה את השליחות בתובנות וסיפורים מחיי השליחות. משפחות השלוחים יצאו באווירה מרוממת ומלאת כוחות להמשך הפעילות בכל ערי ישראל.

שרשרת אורות ארוכה

8,000 ערכות נש"ק חולקו על ידי נערות חב"ד לנוער

כמדי שנה החל מכ"ב שבט התקיים מבצע נש"ק השנתי של חב"ד לנוער שנמשך על פני חודש שלם. במהלך החודש חילקו הנערות ברחבי הארץ כ-8,000 ערכות נש"ק לחברותיהן בתיכון, למורות, למכרות ואף עמדו בקניונים לחלק נרות שבת לעוברות ושבות. על כל ערכה שחילקו הן צברו כרטיס הגרלה, לקראת ההגרלה הגדולה על אייפון 13.

משנכנס אדר

60 ימי אדר: סבב הופעות בסניפי חב"ד לנוער לבנים ולבנות

משנכנס אדר, בנוסף לכל המפגשים והפעילות השוטפת, בסניפי חב"ד לנוער הרבו בשמחה עם עשרות אירועים שמחים.

האמן ר' עדי גביסון, שהוציא זה עתה את הסינגל 'תתגדל ותתקדש' בפרייקט צמאה, ערך סבב הופעות אנרגטי בחב"ד לנוער. בכל סניף וסניף התכנסו עשרות רבות של נערים למופע בגובה העיניים, עם סיפור אישי ושירים מוכרים לצד לימוד משותף של ניגוני חב"ד שסחפו את הקהל לשירה אדירה.

עדי גביסון יצר מופע מיוחד שמתאים בתכנים, בסגנון ובמוזיקה לנערים צעירים והצליח להגיע אליהם בשפה ייחודית משלו.

לנערות היו בנוסף גם מפגשים עם האמנית פאר צוקרן - פאר התיפוף, אשר הגיעה לסבב הופעות וסדנאות תיפוף מקפצות לנערות לכבוד חודש אדר, סדנאות שגיבשו את הנערות, והסתיימו בריקודים.

הנערות הביעו התלהבות גדולה וחילקו במרץ כשהן מסבירות לחברותיהן בתיכון על החשיבות של הדלקת נר שבת והופכות לשליחות בעצמן. הנה סיפור קטן ומרגש שסיפרה אחת הנערות ומעיד על העוצמה של המבצע: "לפני כשנתיים קיבלתי מחברה שלי נר שבת והיא שכנעה אותי שכדאי לי להדליק נרות ביום שישי. התלהבתי מהרעיון ושכנעתי את אמא שלי להדליק יחד איתי. מאז, כבר שנתיים אנו מדליקות נרות בכל יום שישי. עכשיו החלטתי בעצמי ללכת ולחלק לחברות נוספות ולהמשיך את שרשרת האור".

בסיום המבצע התקיים 'לייב' גדול באינסטגרם בו נערך סיכום למבצע, הבנות לקחו על עצמן החלטות טובות להמשיך לחלק נרות גם לאחר המבצע. בפרס הגדול אייפון 13 זכתה שירה פדידה מסניף אשקלון שהתרגשה מאוד לשמוע על הזכייה.

המקום הראוי ביותר

ההיכרות שלי עם הרב יאיר החלה כשבאתי ללמוד משפטים במכללה. הזיקה שלי ליהדות הייתה חלשה במיוחד והייתי זקוק למישהו שיעזור לי לחזק אותה, בייחוד כשמדובר במכללה שאינה בעלת אופי דתי במיוחד. פגשתי את הרב יאיר ומאז הוא נהיה למשפיע, חבר ורב עבורי. הרב יאיר הוא אדם שיקר לליבי. הבית שלו הפך להיות הבית שלי ואני תמיד מוצא אצלו אוזן קשבת. אני זוקף לזכותו את ההתפתחות האישית שלי, נוהג להשתתף בסעודות שבת, התוודעויות ולומד בחברותא מעת לעת. הרב יאיר גם יכול לקפוץ אלי באמצע הלילה אם צריך. את הכל הוא עושה במסירות אין קץ. הקשר איתו משמעותי עבורי. בזכותו למדתי להכיר ולחיות את עולם החסידות.

באחד השיעורים שהרב יאיר מסר, התחילה אזעקת צבע אדום להרעיש ולהרעיד את המרחב, אני זוכר את הבהלה הרגעית שאחזה בכולם. בפעם הזאת לא הספקנו להגיע אל הממ"ד, כיוון שהיה במרחק של יותר מ-15 שניות. זה היה רגע שנחרט אצלי בזיכרון, ראינו מעלינו את הפיצוצים המחורידים ואז גמלה בליבי ההחלטה שצריך לעשות משהו בנושא.

כפי שסיפר הרב יאיר, הביקור בניו יורק בעת כינוס השלוחים היה חוויה משנת חיים. גם מסע הגיוס עצמו היה מוצלח במיוחד. בזכות שינוי המסלול לניו יורק, אבא שלי הצליח להגיע לתורמים שלא היה מגיע אליהם בדרך הרגילה והם תרמו לו עוד מיגונית לטובת תושבי העוטף.

אני מרגיש שאין מקום ראוי יותר להעניק לו מיגונית מאשר בית חב"ד, מקום שפתוח לכולם ועושה חסד עם כל מי שצריך. אני מרגיש בר מזל שהייתה לי ההזדמנות לתווכך במקרה הזה, ובעזרת ה' זה יסייע להפיץ ולהביא עוד

אור לבית חב"ד הנפלא הזה.

המיגונית והסטודנט

אחד הסטודנטים הבולטים אצלנו בפעילות, הוא סטודנט העונה לשם יואב, שלומד משפטים. הקשר איתו החל בצורה מעניינת, לפני שלוש שנים. זה היה ביום שבו החלטתי לחרוג קצת מן הכללים. נודע לי באותו בוקר כי היום זה יום ההולדת של נשיא המכללה, מר עומרי ידלין, והחלטתי להפתיע אותו בניגוד לפרוטוקול. מר ידלין היה באמצע הרצאה לסטודנטים על עולם המשפט, נכנסתי אל תוך אולם ההרצאות עם עוגה ביד ובקול שירה וזמרה. מר ידלין והקהל היו מעט בהלם אבל לאחר התאוששות קלה, כמה מהסטודנטים הצטרפו אל המחזה הלא שגרתי והחלו לרקוד איתי יחד על הבמה. יואב היה בין אותם סטודנטים שהצטרפו לחגיגה. כך הכרנו וכך נוצר הקשר הראשוני.

אחד האתגרים הקיימים בשליחות במכללה בעיר שדרות, קשור כמוכונ למצב הביטחוני הרעוע של העיר. בכל פעם שיש מטח טילים, אנחנו חשופים לסכנה בצורה גבוהה, כשמרווח הזמן העומד לרשותנו כדי להגיע אל הממ"ד הוא 15 שניות. לא פעם זה תופס אותנו באמצע שיעור או התוודעות וכולם בבהלה משנסים מותנים, אבל לא תמיד מספיקים לרוץ ולהגיע אל הממ"ד הקרוב.

בשנים האחרונות, בהשתדלות גדולה של מנהל חב"ד בקמפוס הרב משה שילת, בנינו משכן של קבע עבור הפעילות שלנו עם הסטודנטים. המבנה נמצא בחצר הבית שלנו, והביא להזנקת הפעילות בכמות ובאיכות. אלא שיש בעיה: במבנה אין ממ"ד ראוי והוא הגדיל את מרחק הריצה שלנו אל הממ"ד הקרוב. 15 שניות נהיו אתגר בלתי ניתן לביצוע.

כאן נכנס יואב לתמונה. אביו הוא מנכ"ל עמותה ששמה לעצמה למטרה, לרכוש מיגונית עבור תושבי עוטף עזה. יואב ביקש מאביו להתגייס עבורנו, לסייע ולהביא לנו מיגונית שיעניקו לנו רשת ביטחון. אביו נענה לאתגר ואמר שבגיוס הכספים הקרוב שיערוך בארה"ב, הוא יגייס מיגונית למען חב"ד בקמפוס.

לקראת סבב הגיוס, אביו ביקש ממנו לבוא ולהצטרף אליו אל מסלול הגיוס, על מנת לעזור לו ולדבר על לב התורמים. הימים היו הימים הסמוכים לכינוס השלוחים, ואני שכנעתי את יואב ואביו לדחות את הכרטיס במספר ימים ולשנות במעט את יעד הטיסה, על מנת שיוכלו לזכות ולהשתתף בכינוס השלוחים ולהגיע לרבי. הם נענו להצעה ויחד הגענו אל הכינוס.

במהלך הכינוס למדנו יחד, ערכתי להם סיורים ב-770 והתפללנו באוהל הקדוש. הם מאוד התרגשו והתפעלו מהמקום הקדוש והאווירה המיוחדת של הכינוס. כמוכונ שבסוף המסע שלהם, הם צלחו את המשימה וגייסו מיגונית לטובת הבית חב"ד שלנו, בעלות של עשרות אלפי שקלים. המיגונית מסייעת לנו ולכל הסטודנטים בשעת צרה.

יואב הפך לחוד החנית בכל הקשור לפעילות בית חב"ד, הוא אחראי גם על מיזם החסד הפועל בעיר ומנווט אותו ביד רמה. זה סיפור קטן על השתלשלות פלאית וקשר שנוצר בזכות הפעילות והשליחות שלנו.

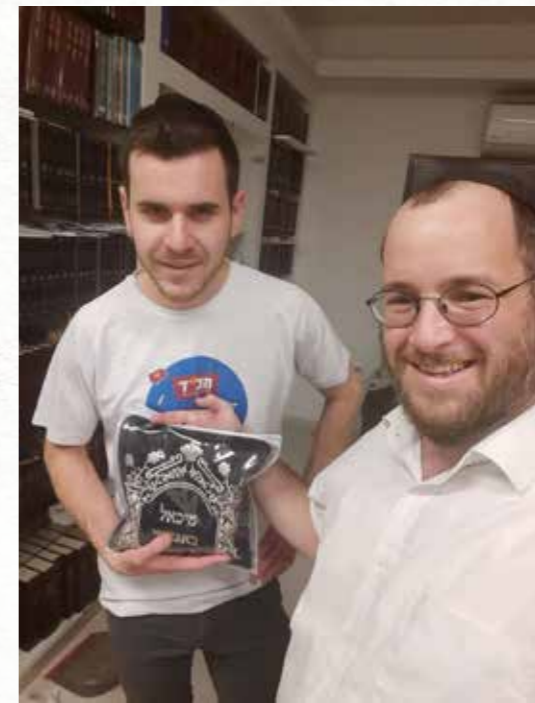
בגובה העיניים

מונולוגים אותנטיים של שלוחים ועל סטודנטים

הרב אליעזר קליין
קמפיס הנמל, חיפה

רבותי, מהפך!

לפעמים יד ההשגחה מכוונת אותנו בדרך לא דרך להגיע אל הסטודנטים. באחת הפעמים שבהן פסעתי לתומי בקמפוס, פגשתי סטודנט בשם מיכאל. משום מה היה נדמה לי שהוא נרשם לאחד הקורסים שאנחנו מקיימים בקמפוס. פניתי אליו לשיחה, ומהר מאוד התברר שטעיתי. אצל שלוחים שום דבר הוא לא טעות, אז ניצלתי את ההזדמנות ואמרתי לו שאם בכל זאת אנחנו מדברים, הוא מוזמן להצטרף ולבוא אל סעודות השבת שלנו.

מאותה טעות קטנה, החל מהפך בחייו של מיכאל. התברר שהוא גדל בבית חסר כל זיקה דתית, הוא לא חגג בר מצווה ובקושי הכיר את המסורת היהודית. בתחילת הקשר הוא לא כל

כך הבין את הקונספט של הפעילות ואת מהות היהדות, אבל עם הזמן החל להתחבר. הכרתי בפניו מושג אחר מושג, מצווה אחר מצווה. חגגנו לו בר מצווה מרגשת בבית חב"ד. הוא התחיל לערוך קידוש בליל שבת גם בבית הפרטי שלו, מאוד התלהב מכל העניין ואפילו הביא חברים.

מתחילת הסמסטר האחרון, מיכאל משתתף בקביעות

בבית המדרש שאנחנו מפעילים, ולומד בחברותא יחד עם בחור משיבת 'תומכי תמימים' במגדל העמק; הם לומדים יחד בכל שבוע גמרא וליקוטי שיחות, במשך שעה וחצי.

מקרה נוסף שאירע לנו היה עם סטודנטית שהגיעה להשתתף בקורס "מבט אל החיים". בקורס הראשון שבו השתתפה היא התריסה בפני רעיתי, שמסרה את הקורס, על 'הדרת נשים' שקיימת בעיניה ביהדות, על כך שלדעתה הכל בתורה נכתב במטרה להשפיל את האישה, הביאה כל מיני דוגמאות ולבסוף הצהירה בצורה גורפת: "אני לא רואה את עצמי חלק מהדת הזאת".

והנה היום, מהפך! לאחר תקופה ממושכת של קשר, שנבנה בהדרגה ובהתמדה, אותה סטודנטית עומדת להינשא כדת משה וישראל ומבקשת להתחיל לשמור שבת בהדרגה כשברור לה שאחרי החתונה תקפיד על טהרת המשפחה.

לראות את השינוי שהיא עברה זה כמו לראות נס חי. וזה הכוח הגדול של הרבי.

זה אנחנו

מאוד מיוחד. כשהוא רואה אנשים רוקדים עם ספר תורה - הדבר מעיד בעיניו על רמה גבוהה של מחויבות אישית כלפי התורה. בזמן ההקפות דניאל קיבל על עצמו להניח תפילין מדי יום.

אחרי אותו שמחת תורה, הקשר שלו עם בית חב"ד הלך והתחזק. הוא הגיע יותר לתפילות ושיעורים והתחבר לכל הפעילות.

באחד השיעורים שהתקיימו בבית חב"ד, בשבת אחר הצהריים, התעורר דיון סוער. הסטודנטים התווכחו ביניהם על משהו עמוק וחשוב. הם תהו האם יש יהודים שמקיימים מצוות נטו בשביל המצווה או שיש בקיום גם איזה אינטרס. אני אמרתי שליחודי יש יכולת לקיים נטו לשם שמיים, ולא רק מפני הרווח והאינטרס, והיה שם סטודנט אחר שישב וטען כי זה בלתי אפשרי משום שבכל מצב יש אינטרס חבי וסיבה כלשהי.

כדי להגיע להכרעה, הצעתי להם לשאול את דעתו של דניאל. הוא הרי נחשב לבוסר טרי כמי שרק עכשו הכיר וגילה את היהדות, אולי הוא יבוא ויכריע את הדיון מנקודת מבטו האובייקטיבית.

פניתי אליו ושאלתי אותו למה בעצם הוא החליט לקיים מצוות, דניאל ענה בשליפה: "אלו מצוות שה' נתן וזו זכות לקיים אותן. זו ההיסטוריה של

העם היהודי", כך הוא השיב בטבעיות. אלא שהסטודנטים לא ממש התרצו למשמע התשובה. הם טענו שהוא עונה כך כי הוא תמים וחדש ולא מבין כל כך. אמרתי להם שבשאל אותו בצורה ברורה יותר. פניתי אליו שוב ושאלתי אותו, האם כשאתה מקיים מצוות אתה מרוויח מזה משהו,

יש לך איזה אינטרס נסתר? דניאל עצר לרגע לחשוב וענה: "זו שאלה טובה, אבל אני חושב ששוב שאנחנו מקיימים מצוות כי זה פשוט אנחנו, העם היהודי. מה הפירוש אינטרס? המצוות והמסורת זה אנחנו, זה אני".

התברר שדווקא הוא, שבא ללא שום ידע וזיקה, הרגיש באופן גלוי וברור, שמקיימים מצוות לא מפני הרווח והאינטרס הצדדי, אלא משום שזו כל מהותנו כעם.

האופן הפשוט שבו ענה את התשובה הניח את דעת כולם ופתר את הדיון בתשובה ניצחת. היה מדהים לראות איך יהודי מסביר שנמשך לתורה והמצוות באופן טבעי, כאשר הוא עדיין לא יודע על שכר ועונש, עוד לא ממש הספיק לשמוע על עולם הבא, ובכל זאת, שומר ומקיים כי "זה אנחנו".

זה היה מסוג הרגעים המרגשים בשליחות. כאלו המחודדים את תחושת החשיבות ונותנים כוח להמשיך הלאה ולפעול.

זמן קצר לפני ראש השנה האחרון, פגשתי בסטודנט בשם דניאל. דניאל הגיע ללמוד במכללה במסגרת פרויקט "מסע", הוא התגורר במעונות והתעסק גם בלימודי אנגלית למעוניינים. לאחר שיחת היכרות קצרה, הזמנתי אותו אלי לראש השנה, לסעודה ולתפילות.

הוא הגיע בליל ראש השנה, השתתף בתפילה ובסעודה והתברר כי הכל חדש בשבילו. הוא לא ידע כלום על יהדות. הקשר היחיד שלו ליהדות הסתכם בזיכרון נושן מביקור בבית הכנסת ביום כיפור אי פעם. לפגוש אדם בשנות השלושים לחייו, שלא יודע מה זה שופר ומה זה קידוש, שמע ישראל ועוד המון דברים, זה לא משהו שקורה בכל יום. במהלך סעודת החג, הסברתי לו הכל כמו לילד קטן. מה זה קידוש, מה הם הסימנים וכן הלאה. הוא מאוד התחבר לדברים והקפיד להגיע לתקיעת שופר ולתפילות לאורך החג.

סיטואציה מפתיעה התרחשה במהלך הסעודה. דניאל שאל אותי, האם יש לנו חריין עבור הדג. נורא הופתעתי, איך קרה שמכל הדברים בעולם דווקא את המאכל בשם היידישאי הזה הוא מכיר. דניאל הסביר לי שאצלם בבית מגישים תמיד "חריין". אותו דבר קרה בהמשך גם עם ה"קיינדלאך". השאלות האלו איששו אצלי את התחושה כי למרות שמדובר בחסר ידע ורקע יהודי, יש לו זיקה נסתרת למסורת. זה נתן לי גם שיעור על החשיבות שבשמירת מאכלים מסורתיים, כמה שהם חודרים פנימה ואוצרים איזה קשר וזיקה עמומה ליהדות. אמנם זו זיקה ללא מילים אבל כזו שנמצאת עמוק בקרביים ועשויה כבא העת לחבר ולקשר.

בהמשך החודש, לקראת חג הסוכות, דניאל ראה את הסוכה המוקמת בשערי בית חב"ד. הוא פנה אלי ואמר שזה "מבנה מאוד יפה". הסברתי לו כמובן על המשמעות האמיתית של המבנה והוא מיד רצה לעזור לבנות. היה ניכר עליו שהוא מתרגש לחוות ולעבור את כל המאורעות החודשים כל כך עבורו.

כשהגיע ערב שמחת תורה, הצעתי לו לבוא איתנו לכפר חב"ד, להשתתף בתוכנית המיוחדת לסטודנטים מכל הארץ והוא בא. זו הייתה הפעם הראשונה בה דניאל ראה יהודים רוקדים עם ספר תורה. הוא עמד נפעם ומשתאה לנוכח המחזה. במהלך ההקפות הסברתי לו על משמעות הפסוקים שקוראים יחד. תוך כדי הריקודים שאלתי אותו מה הוא אומר על כוח להמשיך הלאה ולפעול.

כשהגיע ערב שמחת תורה, הצעתי לו לבוא איתנו לכפר חב"ד, להשתתף בתוכנית המיוחדת לסטודנטים מכל הארץ והוא בא. זו הייתה הפעם הראשונה בה דניאל ראה יהודים רוקדים עם ספר תורה. הוא עמד נפעם ומשתאה לנוכח המחזה. במהלך ההקפות הסברתי לו על משמעות הפסוקים שקוראים יחד. תוך כדי הריקודים שאלתי אותו מה הוא אומר על כוח להמשיך הלאה ולפעול.

עם חב"ד בקמפוס במלון בטבריה. נענית להצעה בלי שהכרתי אף אחד מהנוכחים. רציתי לחוות חוויה רוחנית חדשה. החוויה הייתה של התרוממות רוח. אי אפשר לתאר במילים את עוצמות האנרגיה שיצאתי מצויד בהן מאותו יום קדוש. השליחים המדהימים שהכרתי יחד עם הסטודנטים, הפכו את היום הקדוש הזה, לבלתי נשכח. בהמשך החודש השתתפתי גם בשמחת תורה עם חב"ד בקמפוס.

שיעור אחד על פרק ל"ב בתנאי גרם לי לקבל החלטה טובה ולחזור לאותו דוכן תפילין שקירב אותי לקב"ה, אבל הפעם מהצד השני, וכך היה. מאז אותה החלטה, הנחתי תפילין לעשרות אנשים ב'מבצעים' עם הרב עדי, שכללו גם חלוקת חנוכיות ועוד, ובתוך כך גם לקבוע עיתים לתורה, ולהשתתף בקביעות בשיעור התניא השבועי.

האמונה שהייתה לי כמו מבקשת להפוך לידיעה, וזהו כל עניינה של החסידות, לדעת את הקב"ה ולא רק להאמין בו. לעגן את האמונה הטבעית בתוך השכל והמציאות היום-יומית.

ביתם של הרב עדי ואשתו טליה הוא אי של אלוקות בתוך ים של חילוניות. בלב ליבה של תל אביב הם מפעילים כבר 15 שנה מפעל שמייצר יהודים יותר טובים בעולם. ביתם מארח שיעורי תורה שלוש פעמים בשבוע, ארוחת שבת מכל הלב, שידוכים, ניגונים והרבה שמחה, הם אלו שגורמים לי להימשך כדבורה לצוף. אני מאחל להם עוד שנים רבות של עבודת קודש, הצלחה בגשמיות ורוחניות להם, לילדיהם ולכל עם ישראל.

מהצד השני ח סטודנט אי של אלוקות

הקשר שלי עם חסידות חב"ד הולך שנים אחורה. הוריי התגוררו בקווינס שבניו יורק ובחג הפורים של שנת תשנ"א, כאשר סבתי באה לביקור, הם החליטו ללכת יחד ביום ראשון לחלוקת דולרים ב-770, על מנת לפגוש את הרבי ולהתברך מפיו. אמי הייתה אז אחרי הפלה ל"ע וכשהגיע התור שלהם, הם בקושי היו מסוגלים להסתכל בעיניו הקדושות. סבתי הצליחה בקושי רב למלמל ולבקש מהרבי: "תברך אותה בכך זכר". הם קיבלו את הדולרים יחד עם ברכה מהרבי. מיד ביציאה מ-770 תרמו את הדולרים לצדקה. ארבעה עשר חודשים לאחר מכן, הגחתי אני לאוויר העולם בחסדי ה'.

גדלתי בבית "חילוני-מסורתי", בית שבו הקשר לתורה ומצוות היה בעיקר בחגים, וגם בימי שישי בערב בבית הכנסת ולאחר מכן ערכנו קידוש עם טלוויזיה על "השתק" ברקע. האמנתי בקב"ה, בנערותי הנחת תפילין מדי פעם, ואף הייתי מתפלל תפילות מנחה לעיתים, בהפסקות בין השיעורים בתיכון. התגייסתי לצה"ל למסלול קרבי ובמהלך השירות התחזקה אצלי תנועת התפילה, עקב הסדר הצבאי שמייחד זמני תפילות במהלך היום. הזמנים האלו מאפשרים קצת בריחה מהשגרה המתגרת של מסלול קרבי.

אחרי הצבא טסתי לפלורידה. שמרתי והקפדתי שם על הנחת התפילין ואכילת מזון כשר, וגם על ביקורים בחגים בבתי חב"ד. כשחזרתי לארץ בגיל 24, התחלתי לימודי משפטים באוניברסיטת תל אביב. שם החל הריחוק מהקב"ה, ריחוק שהלך וגדל עד שאיבדתי קשר לכל ענייני תורה ומצוות. האמונה הלכה ודעכה עד שכבר לא הייתה נגלית.

בפרק יט' בתניא, מסביר לנו אדמו"ר הזקן על "האהבה המסותרת שלב" - אהבתה הטבעית של הנפש האלוקית לדבוק בשורשה העליון, אהבה שכוללת גם יראה מלעבוד עבודה זרה חלילה, אהבה יוצאת מ"גלותה" במקרים כגון אלו והאדם מוכן למסור עצמו על קידוש השם, למרות הקליפות הרבות שמסכות אותו. במבט לאחור אני יודע לומר, שזה בדיוק מה שעבר עליי. כמשך השנים הצטברו קליפות רבות שהסתירו וכיסו על אהבתי לקב"ה.

באלול תש"פ, קצת לפני הסגר השני, פגשתי את הרב עדי אלפנט (השליח הכי מוצלח בתל אביב, לדעתי...) בדוכן התפילין בדז'ינגוף סנטר. אין לי מושג עד היום מה גרם לי לעצור את שגרת חיי ולהניח תפילין באמצע הרחוב אחרי שנים שלא עשיתי זאת. "מסור ד"ש חם לתפילין שלך בבית", אמר לי עדי בסיום ההנחה. התפילין שלי

היו בכלל בבית אבי ברמת גן. לא הבנתי מה קרה בחמש הדקות האחרונות אבל האיש סקרן אותי. "אני עושה שיעורים בכיכר הבימה בראשון ורביעי, תבוא", הוא אמר. החלפנו טלפונים והגעתי לשיעור שהיה על ראש השנה.

אני זוכר שלא הבנתי הרבה מהתוכן שהועבר, אבל אהבתי את הגישה המרעננת של הרב עדי, את הישירות שלו ואת ההתלהבות שלו מהלימוד. לפתע נזכרתי שאני יהודי, ואיזה מזל גדול שכך. התחלתי להניח תפילין לסירוגין, הצטרפתי לקבוצת השיעורים של הרב והשתתפתי בהתועדות י"ט כסלו. הקליפות החלו ליפול לאיטן, האמונה בקב"ה חזרה וחדרה לתוכי.

בזמן שחלף הספקתי להיות מוסמך כעורך דין ועם סיום מבחני הלשכה החלטתי שאני הולך לשיעור אצל הרב עדי, בספר התניא. השיעור היה מרתק ומלמד. כמה ימים לאחר מכן, הצייע לי הרב עדי לעשות את יום כיפור תשפ"ב

מהצד האחד הרב עדי אלפנט בית חב"ד לטוונטיים, מרכז תל אביב

מאורח לרגע לאורח של קנט

באחד הימים בהם איישתי את דוכן התפילין שלנו לצעירים, הממוקם בדז'ינגוף סנטר שבתל אביב, עצר ליד הדוכן בחור בעל חזות תל אביבית. הוא הציג את עצמו כרן וביקש להניח תפילין. הנחת התפילין הזאת הולידה שיחה מעניינת. מסתבר שהוא עורך דין במקצועו והוא התעניין במעשינו. סיפרתי לו על הפעילות שלנו. רן הסתקרן מאוד והחליט להצטרף אל קבוצת השיעורים שלנו, ומאורח לרגע הפך לאורח קבוע בכל השיעורים, כשהוא מקפיד להשתתף בכל שיעור ולא לפספס חלילה.

למי שמסתכל על זה מהצד, המהפך הזה נראה אולי מופרך אבל רן הפך להיות למעין אמרגן של בית חב"ד ושלי. הוא נרתם לטובת כל פעילות ונותן לא רק מזמנו לשם כך, אלא מציע ומביא רעיונות כדי לפתח את הפעילות ולהגדיל אותה, הוא מתפעל את כל מערך החדש ואחראי על כל ענייני העמותה.

אחת הסיטואציות המעניינות קורות כאשר רן מתגייס לאייש את עמדת דוכן התפילין. זה מדהים אז לראות איך החזות שלו מתעצת בעוברי אורח, גורמת לכולם לתהות לאן נעלמה הדמות בלבוש החסידי שמאיישת בדרך כלל את המקום. התהייה הזו הופכת לסקרנות, שוברת את הקרח ומביאה לגל גדול של אנשים שמתרצים להניח תפילין.

לפעמים זה נראה כאילו רן נולד לתוך התפקיד הזה. יש לו השפעה גדולה ורחבה בעיר. הוא מביא עוד חברים וקרובים לפעילות. אפילו אמא שלו הגיעה לאחד השיעורים, וגם ברמה האישית הוא הולך ומתקדם ועובר תהליך מדהים.

זה הכוח של הרבי, זה הכוח של השליחות. זה הכוח של הרבי, זה הכוח של השליחות.

הרב ליאור אלימלך
אוניברסיטת רייכמן, הרצליה

המעגל שנסגר

לפני שלוש שנים, בעודי מתהלך בספרייה שבאוניברסיטה, נתקלתי בסטודנט שעלה מאורוגואי לארץ. הצעתי לו לבוא ולהשתתף בפעילות שלנו. הוא ענה לי שהוא לא כל כך בעניין, אבל המלגה שאנחנו מעניקים קרצה לו והוא בכל זאת התעניין. הרחבתי וסיפרתי לו על הקורס והמלגה, כשהוא מצידו מתרברב ומצהיר שעתידיים לי חיים קשים בקורס, במידה והוא ישתתף, וכי כדאי שאתכונן לשאלות רבות ללא הנחות.

לא התרשמתי מההתראות שלו. התעקשתי והפצרתי בו שיבוא וישתתף. והוא אכן הגיע. לאט לאט הקשר התחיל להיפתח. באחת הפעמים בהן ישבנו לאכול יחד, הוא שיתף אותי במצב הכלכלי שלו. הוא סיפר שהמצב שלו ממש קשה, הוא

בחובות והוא לבד כאן בארץ ללא משפחה תומכת. זה היה ביום 'זאת חנוכה'. אמרתי לו: היום 'זאת חנוכה', יום מסוגל. ובירכתי אותו מכל הלב.

למחרת הוא שלח לי הודעה בה סיפר שאתמול הוא פגש מנהל ארגון גדול, מאחד הארגונים שבהם התנדב בתור חייל בודד. הוא שיתף את המנהל במצב הכלכלי הקשה שלו, המנהל מצידו התעניין בסכום הנחוץ ובחיוך נסתר ביקש את מספר חשבון הבנק שלו. לאחר זמן קצר הסטודנט ראה שאותו מנהל העביר לו את הסכום שחסר לו. זה היה נס החנוכה שלו.

בתום הלימודים, המשכנו לשמור על קשר טלפוני. בזאת חנוכה האחרון הוא בישר לי שהוא עומד להינשא וביקש ממני להיות הרב שיסדר להם קידושין. בעיניי זו הייתה סגירת מעגל, לראות איך שדברים טובים בחייו הסתדרו ואירעו באותו תאריך.

אני יכול לומר שבשליחות בקמפוס רואים את הכוח השמימי של הרבי, איך שבכוחו אנשים שונים פוגשים אנשים אחרים ועולים על דרך המלך.

הרב יהושע פיש
מכללת אורנים,
קרית טבעון

מגיע לנו אור

כאשר יצאנו לשליחות במכללת אורנים, פרסמנו על מסיבת חנוכה באחת הכיתות הגדולות במכללה. למחרת קיבלנו מיד טלפון, בו נאמר לנו שדיקן המכללה לא מאשר את האירוע. בפגישה שנערכה איתו לאחר מכן, הובהר לנו כי "פה אין חב"ד בקמפוס" וכי אין לנו רשות לקיים כאן פעילות כלשהי.

אלא שמאז הרבה דברים השתנו, כולל משרת הדיקן שהוחלפה כבר פעמיים.

בשנים האחרונות, בימי החנוכה דאגתי לחנוכייה מרכזית שתעמוד בקמפוס, אלא שהחנוכייה עמדה ליד משרדי האגודה שלא נמצאים במקום מרכזי. לקראת חנוכה האחרון, לאחר אחד משיעורי הבוקר בקמפוס, הצעתי לאגודת הסטודנטים להציב את החנוכייה הגדולה במקום מרכזי, שיראו אותה יותר אנשים וכך יתפרסם יותר הנס.

כששמע על כך מנכ"ל אגודת הסטודנטים הוא מיד אמר: "למה לא ליד הקפיטריה שהיא המקום הכי מרכזי?". אני, שלא הייתי מעוניין במלחמות מיותרות, הסברתי לו שאולי יהיו כמה אנשים שזה לא ימצא חן בעיניהם. אלא שהמנכ"ל לא התייחס לחששות שלי ואמר: "דבר ראשון, את החנוכייה האגודה מציבה, וזה על אחריותנו. דבר שני, וכי אנחנו לא יהודים?".

כמובן שהחנוכייה זכתה למקום של כבוד והתנוססה לתפארת במקום הכי מרכזי בקמפוס ונס החנוכה פורסם כראוי.

בבוקר שלמחרת הצבת החנוכייה, היה נדמה שחששותיי לא היו לשווא. קיבלתי טלפון מאחראי התפעול במכללה והוא הודיע לי שנשיא המכללה הורה להוריד את החנוכייה. יצרתי מיד קשר עם הסטודנט - מנכ"ל האגודה. הוא הלך בעצמו ישירות אל הנשיא ואמר לו את מה שאמר לי יום קודם. למשמע הדברים הברורים הנשיא אישר את העניין והוסיף ואמר: "אבל אם היא כבר עומדת פה, היא מוכרחת להאיר בכל יום".

בגובה העיניים

מונולוגים
אוחנטיים של
שלוחים ושל
סטודנטים

מהצד השני
נריה
סטודנט

מהצד האחד
הרב שגיא יעקב
מכללת רופין, עמק חפר

השליח הנא רופין

בימים הסמוכים ליציאה שלנו לשליחות במכללה ברופין, יצרתי קשר אברך מאנ"ש ששמע על יציאתי לשליחות במכללה וקשר אותי לסטודנט בשם נריה. אותו אברך הכיר את נריה במהלך שליחותו בעבר במזרח הרחוק, והוא רצה לחבר בינינו על מנת שיהיה לי איש קשר כבר במקום, להקל עלי את תחילת הדרך. יצרתי קשר עם נריה. מיד בתחילת השיחה נריה מספר לי שהוא עבר כעת תאונת דרכים, הרכב שלהם התהפך והוא נפצע קל. הסיטואציה הזו מכניסה אותך מיד לתוך מגרש השליחות. לא עוד צופה מהצד אלא כמי שנדרש כעת להתחיל לפעול. יחד עם אותו אברך

הצענו לו שיקבל על עצמו להניח תפילין ונריה הסכים.

לאחר המעבר והיציאה לשליחות בפועל, נפגשתי עם נריה פנים אל פנים והיה בינינו חיבור מייד. נריה הוא מסוג מהסטודנטים המהווים כר נוח לפעילות, משתף פעולה בכל מה שצריך ורוצה לשמוע ולהחכים. אחרי תקופה לא ארוכה, נריה מתקשר אלי שוב ומספר שעבר עוד תאונה אלא שהפעם הוא ניצל ממנה

בנס ללא שריטה. הוא הודה בפניי במהלך השיחה כי היה לו קשה להקפיד וליישם את החלטתו להניח תפילין, אותה קיבל לאחר התאונה הקודמת, והוא מרגיש עכשיו שאולי מאותתים לו משהו מהשמיים ולכן החליט לחזור ולהקפיד בכל הכוח.

מאז נריה נהיה לאיש המוביל בנחישות ועומד בראש כל הפעילות שלנו. הוא מקדם את הפעילות במקומות שלי עצמי היה קשה להגיע, משכנע את כולם לבוא ולהשתתף בקידושים ובפעילויות ומסתמן שהוא הולך להיות השליח הנוסף במכללת רופין...

סימן משמיים

בקיץ שעבר עברתי תאונת דרכים. זה קרה זמן קצר אחרי החתונה שלי, ונפצעתי באורח קל. אחד השליחים של חב"ד, אותו הכרתי בטויל במזרח הרחוק, שמר איתי על קשר במשך השנים ובא לבקר אותי בבית הרפואה. הוא הניח לי תפילין במהלך הביקור והציע לי לקבל על עצמי החלטה טובה: להניח תפילין מדי יום. נענית להצעה.

כאותו זמן, אותו שליח קישר גם ביני לבין הרב שגיא, השליח החדש למכללת רופין, ונוצרה בינינו ידידות נפלאה. העניין הוא, שלא ממש הצלחתי להתמיד ולהקפיד בהחלטה שלקחתי

על עצמי. כפי שסיפר הרב שגיא, כמה חודשים אחר כך עברתי שוב תאונה. הרכב שבו נסעתי התהפך ונעצר במרחק של פסיעה לפני צוק. זה היה נס עצום. ניצלנו ברגע האחרון ויצאנו ללא שריטה.

נאלצתי אז להודות בפני כולם שלא ממש הצלחתי לעמוד באותה החלטה שקיבלתי על עצמי בזמנו. הרב שגיא התגייס לעזור לי בעידוד וביישום של החלטה, דבר שגרם גם לכל הקשר שלנו להעמיק.

מאז הפכתי להיות בן

בית בבית חב"ד. צירפתי אלי גם חברים ומכרים שיוזכו גם הם לטעום מאור החסידות, ערכתי שיעורי תורה בדירה שלי במעונות. ואני מקווה שאצליח להמשיך בכל זה ולהמשיך לעלות מעלה, יחד עם בית חב"ד הנפלא.

מהצד השני
דניאל וגל
זוג סטודנטים

מהצד האחד
הרב אסי פישמן
אוניברסיטת בן גוריון, אילת

מתוך שלא לשמה

לאחרונה שוחחתי עם דניאל, בעלי לעתיד, ושאלתי אותו: למה יש סטודנטים שמגיעים אל הקורסים והשיעורים שחב"ד בקמפוס מפעילים רק לשם המלגה והטיול שירוויחו, ותו לא? למה הם לא באים לשם השיעור עצמו, כי הם אוהבים ומעוניינים ללמוד ולהחכים? זה קצת קומם אותי.

דניאל הקשיב ואמר לי: "צריך לזכור תמיד את המטרה הסופית. הרצון של השלוחים כאן, הוא לחזק ולקרב גם את מי שנמצא בקצה השני, מבחינת הזיקה ומידת העניין שלו. נכון שלא תמיד כולם באים מבחירה אמיתית ולפעמים יש אינטרסים צדדיים, אבל השאלה מה יהיה בסוף, מה יישאר וישפיע".

"תסתכלי עלינו", הוא אמר לי, "גם אנחנו כשבאנו לראשונה לתוכנית 'מסע אל התנ"ך', הייתה לנו זיקה דלה מאוד ליהדות. חוץ מאמירת ברכות השחר והנחת תפילין מוזמן לזמן, לא הקפדתי כמעט על כלום. באנו כביכול בעבור המלגה שהזדקקנו לה והטיול שקרץ לנו, אבל בהמשך למדנו שם המון ובזכות זה התחזקנו מאוד. והנה היום אנחנו כבר שומרים שבת, לומדים ומתפללים, תורמים מעשרות ומתכננים את המושך החיים שלנו בהתאם להנחיות התורה. זה דבר שגם אנחנו לא צפינו אותו".

היום אני כבר יודעת להגיד שאכן המטרה בסוף הושגה. הפעילות של חב"ד בקמפוס לא פועלת בחלל ריק. הלב מתרצה ולאט לאט גם מתחבר. מתחילים עם משהו אחד קטן, שנראה לעיתים מגושם ולא בהכרח שייך, אבל בסוף התהליך משהו קורה ויוצא אדם אחר.

אני מאמינה שכמו הסיפור שלנו, יש עוד הרבה זוגות עם סיפורים כמונו. אז תודה לחב"ד בקמפוס על הכל.

נוח המשלח

במסגרת פעילות החסד שלנו וההתנדבות למען הקשישים, פגשנו את דניאל וגל, סטודנטים שלומדים במכללה וניאותו להתגייס ולהירתם לטובת הפעילות. כחלק ממערך פעילות החסד, אנו בקשר רצוף עם מחלקת הרווחה המקומית שמפנה אותנו אל האנשים הרלוונטיים. ברווחה סיפרו לנו על קשישה אחת שאמנם זקוקה להתנדבות ועזרה אך כמעט שלא ניתן לעזור ולסייע לה. גל, הסטודנטית והמתנדבת הטובה, החליטה ליטול על עצמה את האתגר. היא התנדבה בבית אותה קשישה והצליחה לפלס דרך אל ליבה ולשמור איתה על קשר. היא לקחה אותה יחד איתה לבדיקות ולמתחם חיסונים והביאה לה אוכל חם ומזין. במחלקת הרווחה הביטו על גל בהשתאות גדולה.

עם הזמן, דניאל וגל התחילו להתקרב יותר ויותר. הם השתתפו בשיעורי תנ"ך, התחילו לשמור שבת וכשרות ואפילו על צניעות וטהרה. הקשר בינינו נהיה קרוב, וקבעתי איתם חברותא בליקוטי שיחות. תוך כדי הלימוד ראיתי שהם רוצים ליישם את הקשר אל היהדות ולרדת לרזולוציה

מעשית ופרקטית. הופתעתי לראות איך זה נעשה חשוב להם. בתוך חודשים ספורים, הם התקדמו בצורה משמעותית מאוד והשתנו כמעט לבלתי היכר. ומסתבר שלפעמים דווקא הדברים הקטנים, הם אלו שמשנים את כל התמונה והיחס.

לפני שבועיים הם בישרו לנו שהם הולכים להקים בית בישראל, וביקשו ממני ומרעייתי שנלווה ונכוון אותם במהלך ההכנות לחתונה.

זה דבר לא מובן מאליו. יצאנו לשליחות רק לא זמן, וזכינו כבר לקצור כאלו פירות מהעמל בתוך זמן כה קצר. זה דבר שיכול לקרות רק בכוח של הרבי. לא פעם אנחנו מרגישים איך לצד העמל שלנו הולך לפנינו כוח המשלח ומיישר עבורנו הרים וגבעות.

מהצד השני
עדי
סטודנטית

מהצד האחד
הרב דוד שחר
מכללת ירושלים

להיות שייכים

בעברי הייתי יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת דוד ילין. יום אחד קיבלתי מייל משליח חב"ד. במייל הייתה הצעה של פרויקט יזמות מטעם חב"ד בקמפוס, אמרתי לעצמי: טוב, אולי שווה לשמוע ולתת לזה צ'אנס, לראות איך אנחנו כאגודת הסטודנטים יכולים להשתלב בתוך זה והאם זה רלוונטי או לא. מהר מאוד גיליתי ששיתוף פעולה עם חב"ד בקמפוס הוא דבר בעל פוטנציאל אדיר לאגודה. יש בינינו אינטרסים רבים המתמזגים יחד.

לקראת ל"ג בעומר, חב"ד בקמפוס יזמו אירוע מיוחד, מדורה מרכזית שמחה. זה היה נראה לי מעניין. החלטתי שהאגודה תשתף פעולה יחד איתם, ואכן מאז שיתוף הפעולה הצליח ובגדול. השליח הרב דוד עשה התאמה ברורה מהי הדרך הנכונה לפעול במכללה, כיוון שעד אז לא הייתה פעילות כזו במקום. הוא בדק מה הצרכים ומי קהל היעד, וכך הצלחנו לייצר ולהשריש את שיתופי הפעולה ולהניב מהם את המיטב. כיו"ר האגודה, היה לי ברור שנוכל להכניס את פעילות חב"ד בקמפוס גם תחת התחום החברתי, ובהמשך הפעילות המשותפת התרחבה גם לתחום התרבות והתוכן.

שיתוף הפעולה שלנו חשוב ומבורך, אבל בעיניי הוא משני ביחס לתחושה החזקה שנוצרה בעקבותיו. הבנתי שפתאום קמה לה מעין קהילה משלנו, המדברת בשפה משותפת של עשייה ונתינה למען האחר. בתקופה של הקורונה, עם הזום והריחוק, תמיד הייתה תחושה שמי ששותף בפעילות חב"ד בקמפוס מרגיש שייך ואינו לבד. הפעילות חיברה וליכדה את כולם למרות המצב.

גם לנו כצוות, הקשר עם השלוחים יצר תחושה שהם קצת כמו עוד הורים, כאלו שמלווים את העשייה ומפרגנים, חושבים כל הזמן איך לעזור, איך להיות יותר רלוונטיים ותמיד מציעים עוד הצעות מחממות לב וטובות.

חוויתי את זה גם באופן אישי. בחג הפורים מצאתי את עצמי מאושפזת בבית הרפואה. הרב דוד ורעייתי באו לשם לבקר ולשמח והביאו גם עבורי משלוח מנות מתוק. אז הבנתי שיש בשלוחים משהו מיוחד, שהמקום הזה של שייכות וקהילתיות כל כך עמוק וניכר שזו תפיסה סדורה של השלוחים והם מיישמים אותה הלכה למעשה.

בעיניי, חב"ד בקמפוס זה אחד הפרויקטים היותר מדהימים. קל לנו להתחבר בחו"ל עם היהדות וחב"ד, בגלל שנמצאים רחוק מהכל. אבל אני סבורה שגם כאן ואולי דווקא כאן, כשהכל נמצא בהישג יד, יש לנו את האופציה לבחור ביהדות, לבחור בעשייה ובנתינה. זה לא פחות מיוחד ומשמעותי. בכל פעם אני מתרגשת מחדש מפעילות החסד, לראות איך כולם רוצים להתנדב ולקחת חלק. חב"ד בקמפוס זו קורת גג של עשייה חיובית. אני מודה על השותפות הזאת ויודעת שגם כשאמשיך בדרכי הלאה, הפעילות הזו תמשיך.

היום כבר כולם מבינים מה זה להיות חלק מדבר כזה, מה היוקר של אותה קהילתיות ותחושת השייכות.

שיתוף פעולה פורה

לפני כמעט שנתיים, בזמן שהתחלנו את השליחות, חיפשתי כיצד אוכל לפלס לעצמי דרך לתוככי אחת המכללות. כצעד ראשוני, שלחתי מייל ליו"ר אגודת הסטודנטים במכללה, סטודנטית בשם עדי, והצעתי לה לשתף יחד פעולה בפרויקט מסוים. עשיתי את זה בצורה מהוססת ושקטה יחסית. התגובה שלה הייתה חיובית אך מעורפלת משהו. לא היה ניתן להבין ולהסיק ממנה לגבי שיתוף פעולה נוסף בעתיד, אבל חיכיתי להזדמנות.

זמן קצר אחר כך הגיחה לעולם מגפת הקורונה. בגלל הראשון כולם היו סגורים בבתיהם. הקושי לפעול וליצור באותו זמן היה קשה מנושא. המכללה גם הייתה סגורה ומסוגרת ברוב הזמן. לקראת ל"ג בעומר הצעתי לעדי שוב לשתף פעולה, הייתה היענות מצדה וערכנו אירוע עפ"י ההנחיות.

במשך הזמן הקשר עם אגודת הסטודנטים החל לצבור תאוצה והגיע לשיאו כשפרסמנו על הענקת מלגה בקורס שלנו. הרבה סטודנטים נרשמו אל המלגה ובהם גם יו"ר אגודת הסטודנטים. שיתוף הפעולה נהיה מאז מהודק יותר, ובאמצעות הקשר עם אגודת הסטודנטים נוצר חיבור עם הסגל והנהלת המכללה. התחלנו ליצור יחד שיעורים, פעילויות מגוונות ואירועים, כשהכל נעשה בשיתוף עם ההנהלה הבכירה של המכללה. דבר שלא היה קורה ללא הסיוע האמור.

לאורך השנה יזמנו עוד פעילויות ושיעורים. השתדלנו לפעול ככל הניתן, וזאת למרות שמדובר היה בזמן שבו הכל כמעט סגור ולא נגיש.

כשגלי הקורונה שככו מעט והמכללה שוב פתחה את שעריה, הקמנו יחד עם אגודת הסטודנטים שיעור בפרשת השבוע כשמועדון הסטודנטים של המכללה הוקדש לטובתו. ככל יום רביעי מגיעים בין 50 ל-120 סטודנטים. ארגנו יחד גם את מופע חנוכה, אליו הגיעו 300 סטודנטים. הלב החם של יו"ר אגודת הסטודנטים והרצון שלה לפתח את הפעילות יותר ויותר, סולל ומעלה את הפעילות על דרך המלך.

בהמשך היא עצמה הצטרפה לקבוצת לימוד, פתחה עוד קבוצות והפכה לבת בית אצלנו, בהגיעה לסעודות שבת כשהיא מצרפת אליה חברות.

גם אחרי שעזבה את תפקיד יו"ר האגודה, דאגה להוריש את הקשר החם איתנו אל מחליפתה. בזכותה אנחנו ממשיכים לפעול יחד עם האגודה ומצליחים להגדיל את הפעילות.

למרות שהיא כבר איננה בתפקיד, עדי נותרה נאמנה לבית חב"ד ולפעילות. הפכה להיות רכזת פעילות החסד שלנו ומגייסת סטודנטים מהמכללה ומעוד מכללות בירושלים, לטובת הפרויקט. עדי נהייתה חלק אינטגרלי מחב"ד בקמפוס, שליחה נאמנה לכל דבר. אני סמוך ובטוח שהדבר הזה יניב עוד הרבה דברים טובים לטובתה ולטובת השליחות.

חשמל בקמפוס - 'עקיבא' בסבב הופעות

10 הופעות, 10 קמפוסים, 3500 סטודנטים, 2 נגנים ואמן 1 בסבב הופעות סוחף שהקיף את הקמפוסים בישראל בסמסטר הראשון של השנה.

האמן עקיבא תורג'מן, במופע טריו מיוחד, ערך סבב הופעות בקמפוסים שונים ברחבי הארץ מצפונה לדרומה, מאוניברסיטת חיפה ועד מכללות באר שבע, בהפקה מיוחדת ששילבה את הלהיטים הגדולים עם ניגוני חב"ד חסידיים.

הרב משה שילת, מנהל חב"ד בקמפוס, הסביר את החזון העומד מאחורי הדברים:

"מעבר לפעולות הרבות שבהן אנחנו נוגעים בסטודנטים באופן פנימי ועמוק, חיפשנו משהו שיכול לפרוץ החוצה למרחב הציבורי של הקמפוס, שיעשה "שטורעם" ו"רעש" חיובי של קדושה במרחב האקדמי. ההופעות האלו שהן גם איכותיות ומקצועיות ברמה הכי גבוהה ובמקביל מלאות תוכן יהודי ואפילו חסידי עמוק ונשמתי, מציבות אותנו במקום מאוד גבוה בקמפוס, גם מול הנהלות הקמפוסים שמתרשמות מאוד לטובה וגם מול הסטודנטים שבאים בהמוניהם למופע שכולו קודש".

המסע שרק החל מסע אל התניא במתכונת מיוחדת לנוכח המלחמה שפרצה באוקראינה

בחב"ד בקמפוס כבר הוציאו בעבר מסעות כאלו וסטודנטים רבים השתתפו בתוכנית הטיסה להאדיטש, אל אדמו"ר הזקן בעל התניא, לאחר לימוד מעמיק ומורומם בספר התניא, אבל, כזה מסע טרם היה. למעשה, המסע (עדיין) כלל לא היה.

המסע שתוכנן מבעוד מועד, אמור היה להתקיים בהשגחה פרטית בדיוק ביום בו החלה הפלישה הרוסית לאוקראינה.

הכרטיסים כבר נרכשו והכל כבר היה מוכן, אך ברגע אחד הכל נכנס להקפאה.

אבל טרם נכתוב על מה שעדיין לא היה, מן הראוי להקדים ולכתוב על מה שכן היה, והיה גם היה. במשך שלושה חודשים התכוננו מאה וחמישים סטודנטים אל אדמו"ר הזקן. עשרה מופגשי לימוד בספר התניא והעמקה בסוגיות המרכזיות בו, צדיק ובינוני, 'עובד אלוקים' ו'אשר לא עבדו', 'מוח שליט על הלב' ונפש אלוקית ובהמית, הפכו שגורים על לשונם של הסטודנטים.

הציפיה לקראת המסע גם היא הייתה גבוהה במיוחד. הסטודנטים עברו תקופת הכנה משמעותית ואינטנסיבית יחד עם השלוחים בכל קמפוס.

הטיסה המתוכננת לאוקראינה ובמרכזה ההגעה אל אוהל כ"ק אדמו"ר הזקן, מי שחיבר את ספר התניא אותו הם למדו וממנו שאבו כלים לחיים, ריגשה מאוד את הסטודנטים משתתפי התוכנית.

זו כנראה הייתה הסיבה לכך שגם כשהמצב הפך לבלתי צפוי וסימן שאלה החל מרחף על אפשרות קיום המסע כמתוכנן, הסטודנטים לא נטשו והמשיכו - ועדיין ממשיכים - את המסגרת של השיעורים והלימוד המשותף בספר התניא.

בתקופה האחרונה וככל שהמצב באוקראינה התערער, התלבטו בחב"ד בקמפוס רבות האם להמשיך במסע או שמא להודיע על דחייתו וחישוב מסלול מחדש. מעניין כי דווקא הסטודנטים היו אלו שדחקו בשלוחים ובהנהלת חב"ד בקמפוס להמתין ולנסות בכל דרך לקיים את המסע אם רק תהיה אפשרות לכך.

בימים האחרונים לפני קיום המסע, כשכבר היה ברור כי לא ניתן לקיימו כמתוכנן, ביקשו הסטודנטים לקיים התועודות כאן בארץ במוצאי השבת שבה היו אמורים להיות בהאדיטש, כדי לשמור על החום וההתלהבות לקראת המסע.

ואכן במוצאי שבת פרשת שקלים, התקיימה בירושלים התועודות מעוררת ומיוחדת לסטודנטים המשתתפים בתוכנית מכל רחבי הארץ.

הסטודנטים הרבים שהגיעו יצאו בתחושה שעל אף שאין לדעת מה יקרה עם הטיסה לאוקראינה, 'המסע' עדיין בעיצומו!

הצלחה סוחפת 1,000 סטודנטים בקורס 'מבט אל החיים'

הצלחה חסרת תקדים לקורס הפופולרי של חב"ד בקמפוס. 1000 סטודנטים השתתפו בסמסטר א' בקורס 'מבט אל החיים' מבית חב"ד בקמפוס.

בקורס סדרה של עשרה מפגשי לימודי מעמיקים בנושאי יסוד ביהדות, והוא מיועד לסטודנטים אשר זהו המפגש הלימודי הראשוני שלהם ביהדות.

במסגרת המפגשים למדו הסטודנטים על הייעוד ומשמעות החיים, השגחה פרטית, שבת, שמחה, התמודדות עם אתגרים ומצבי קושי, הסתכלות יהודית על חתונה וזוגיות, משמעות הגאולה והציפיה לבואה ועוד.

את מסירת השיעורים האיכותיים עשו השלוחים בקמפוס שכבר התמקצעו רבות בתחום מסירת שיעורים והרצאות, ואף השתתפו במהלך הקורס בסדנאות לפיתוח מיומנויות למידה אפקטיביות והנחיית קבוצות.

בסוף הקורס מקבלים כל הסטודנטים תעודה אישית וכן מלגה כספית סמלית. הסטודנטים מגלים עניין רב בקורס ובעקבותיו שומרים על קשר הדוק עם השליח ומגיעים לשאר הפעולות שעורך כמו סעודות שבת ועוד.

חזל טוב! הושק אתר הזוגיות של חב"ד בקמפוס

בשעה טובה הושק האתר החדש של 'מרכז הזוגיות לסטודנטים' מבית חב"ד בקמפוס. האתר מביא עמו בשורה משמעותית לאלפי זוגות סטודנטים וצעירים הנישאים מדי שנה בישראל וצפוי ליצור מהפכה של ממש בכל הקשור לנושא החתונה היהודית.

גולת הכותרת של האתר היא האפשרות לרישום נישואין מהיר ובקליק, בלי לצאת מהקמפוס. הסטודנטים ממלאים 'ליד' ראשוני באתר, השליח בקמפוס בו הם לומדים מקבל את הפניה, יוצר איתם קשר ויושב איתם בקמפוס בניחותא לרישום נישואין ייחודי ומאיר פנים.

זאת לצד נושאי תוכן רבים והסברים על תהליך החתונה היהודית המועברים באמצעות סרטונים ויזואליים קצרים ומרתקים.

באתר הושקעו סכומים גבוהים וחשיבה רבה על מנת שיהיה חדשני, מזמין ואטרקטיבי, כך שכל סטודנט בישראל יוכל להתחבר דרכו לחתונה יהודית, כדת משה וישראל.

הנהלת חב"ד בקמפוס מדווחת כי האתר התקבל באהדה גדולה בעולם הסטודנטיאלי. הוא נוחל הצלחה אדירה עד כה ומאות סטודנטים כבר השאירו באתר בקשות להירשם לנישואין דרך השלוחים בקמפוס.

מעיינות תורת חב"ד מפכים בעוז

לפעם על מספר פרקי תניא וזכות בפרסים יקרי ערך. מדי מספר שבועות נערך שבתון מיוחד בכפר חב"ד ובמקומות נוספים ברחבי הארץ. במהלך השבת זכות הבנות להיפגש יחד, לשמוע שיעורי תניא מיוחדים, להתוודע עם משפיעים ומשפיעות ולקבל את אור החסידות. השנה הרישום לתכנית הבנות היה גדול במיוחד: הגיעו הדברים לידי כך שחודשים אחרים לאחר תחילת התכנית נפתח מחזור חדש של לומדות שהחל בחודש זה.

בינה יתרה באישה

גם עבור בנות מכללה מרחבי הארץ קיימת תכנית 'לב לדעת'. ספר מיוחד בשם "דרך ארוכה וקצרה" עוזר ללומדות ללמוד את ג"ן הפרקים, עם הסברים מלאים המותאמים לציבור הלומדות ומקל על מי שלא למדה קודם את תורת החסידות להיכנס לתוך עולם הלימוד.

בנוסף לחבילת ההצטרפות שמקבלות הנרשמות, מדי שבוע מועבר בשידור חי שיעור מרתק בפרק השבועי, אותו מעביר הרב אמח"ה אבן ישראל, מהרבנים הבולטים בתכנית 'לב לדעת'. אל השיעור המועבר באמצעות תוכנת ה'זום' מצטרפות מאות בנות המקבלות מבט חדש על ספר התניא, הסברים נפלאים וסיפורי חסידיים.

המשתתפות בתכנית נבחנות מפעם

בית מדרש בירושלים לסטודנטיות דתיות

במקביל להתפתחות תכניות הלימוד ושיעורי הזום הרבים, סטודנטיות רבות ביקשו להיפגש באופן קבוע. למקום המפגש

בירושלים ובבני ברק, שיכתתו את רגליהם לתוך הישיבות וימסרו למבקשים את דבר ה'. בכל ערב מוסרים הרה"ח ר' פנחס וואלך בירושלים והרה"ח ר' ישעיהו גרינפלד בבני ברק שיעורי חסידות לבחורים המבקשים להעמיק באותיות של התניא-קדישא.

גם בישיבות ההסדר הביקוש גדל. בחורים רבים שנחשפו לתכנית ולספר התניא ביקשו לקיים את השיעורים בין כותלי בית המדרש מול מגיד שיעור שיוכלו להתפלל עמו, לדרוש ולחקור, לדעת ולהבין את דברי רבנו בעל התניא. הרב אוריה בר-לב מרכז את התכנית בישיבות ההסדר ומוסר בעצמו שיעורי תניא רבים בישיבות השונות.

בשיטה זו נחשפים לתכנית עוד ועוד בחורי ישיבות ומצטרפים למעגל הלומדים והנבחרים. בשבוע הקרוב יתקיים בירושלים ובבני ברק מבחן בהשתתפותם הפעילה של אלף בחורי ישיבות שייבחנו בבקיאות ובעיון על פרקים נבחרים מספר התניא. הרב מאיר אליאני המרכז את הפעילות בשטח ועמו הרב שמואל ולס המרכז את התוכנית במטה, עובדים לילות כימים על מנת שתכנית הלימודים והמבחנים תצא לפועל בצורה מסודרת ומאורגנת.

מוסיף והולך ומוסיף. אברכים רבים שהשתתפו בתכנית בשנים קודמות וזכו לסיים את ג"ן הפרקים פנו לרכוש בטענה: "למה ניגרע" ודרשו לקבל תכנית לימודים נוספת בתורת החסידות. בימים אלו נפתח שלב ב' בתכנית, המאפשר לאלו שזכו לסיים את ליקוטי אמרים, ללמוד ולהיבחן על חלקים נוספים בספר התניא, וכן על ספרי חסידות נוספים כמו 'דרך מצוותיך' ומאמרי חסידות של הרבי.

תנופת פעילות ב'תורת חב"ד לבני הישיבות' במרוצת החודשים האחרונים • שיעורים מיוחדים בספר התניא מאת הגה"ח הרב שניאור זלמן גופין והרב אפרים דמיחובסקי שמוקלטים באולפן מיוחד שהוקם לשם כך ומשודרים במגוון אמצעים • בשבוע הקרוב: מבחני תניא בהשתתפות אלף בני ישיבות בירושלים ובבני ברק • שיעורים פרונטליים בספר התניא בשורה ארוכה של ישיבות הסדר • מחזור חדש של לימודי תניא במסגרת 'לב לדעת' לבנות לאור הביקוש הגובר והולך • השתתפות שיא בפעילות 'מדרשת מעיינותיך' בכפר חב"ד ובמדרשה החדשה בירושלים למגוון קהלים • בנוסף: ימי שיא מושקעים לאלפי בני נוער דתיים בישיבות תיכוניות ובאולפנות בתוך מוסדות החינוך • מיזם חדש של אירועי 'צמאה' במהלך השנה. ועוד

שיעורי הגר"ז גופין אף עולים על הכתב בדפי הגיליון 'כי קרוב'.

נחל נובע נוסף המרווה את צימאון הלומדים הוא 'קו השו"ת', מרכזית טלפון בה עונים רבני התכנית לשאלות פרטניות בחומר הנלמד. כך יכול הלומד לקבל מענה לשאלות העולות מהדפים הקדושים, זאת בנוסף לשאלות ההכנה והחזרה למבחן הערוכות בטוב טעם המכינות את הלומדים לקראת הבחינה.

מגידי שיעור במשרה מלאה

השנה נרשם שיא נוסף בביקוש העצום ללימוד התניא שהגיע מהיכלי הישיבות, כאשר הבחורים החברים בתכנית ביקשו לקיים את שיעורי התניא במרחבי הישיבות עצמן. למשימה נדרשו מגידי שיעורים

על התכנית נמנים מאות עמלי תורה מכל החוגים. בני תורה צעירים מבני ברק ומבית אל, מספלי הישיבות הקדושות בירושלים וברכסים. איש איש וסדר לימודו הוא, איש איש כפי סגנונו ודרך לימודו.

והתורה יורדת כמים הזורמים בנחלים רבים. החל מספרי הלימוד הערוכים בטוב טעם, עמם יכול הלומד באופן עצמאי לשבת ולקרוא את פירוש התניא, דרך השיעורים המוקלטים של המשפיע הגה"ח הרב זלמן גופין, המוסר שיעור עיוני על כל פרק בתניא, מעמיק ומדייק בכל תיבה ומתבל בסיפורי חסידיים, כמו גם בשיעורי המשפיע הגה"ח הרב אפרים דמיחובסקי שכוחו הגדול בסיכום ובתמצית ומוסר שיעורי סיכום מתומצתים להפליא. שיעורים אלו נשלחים למאות המנויים בתכנית מדי שבוע והופכים לחלק מסדר הלימודים הישיבתי.

קירות העץ המהגוני המחפים את אולפן ההקלטות החדש ספגו בשנה האחרונה עשרות שעות של שיעורי חסידות. אביזרי ההקלטה, המיקרופון והמחשב קלטו מאות עמודים של דברי-אלוקים-חיים מפי משפיעים נודעים. בזכותם, מדי שבוע צופים בשיעורים בספר התניא כאלף משתתפי תכנית 'לב לדעת' הזוכים ללמוד בעיון רב את ספר היסוד של חסידות חב"ד.

זה עשור שנים מקיים ארגון 'תורת חב"ד לבני הישיבות' רצף פעילויות של לימוד תורת החסידות לקהלים רחבים של בני ישיבות ואברכים, במסגרת התכנית 'לב לדעת'. במהלך התכנית הם זוכים להכיר את רבנו הזקן ומשנתו, ללמוד לעומק את ספר התניא, להיבחן על עשרות פרקים ולקבל מלגות.

ניגונים חסידיים בחן מיוחד, והציבור צמא לעוד ועוד. בנוסף לימי האירוע סביב י"ט כסלו, החל 'צמאה' לפעול במהלך השנה, בהתוודעות מיוחדות ובאירועי שירה וזמרה.

האירוע הראשון נערך בראש חודש אדר בירושלים באולם הגדול של "היכל שלמה" במרכזה של העיר. האירוע יועד לנשים והשתתפו בו קרוב לאלף נשים ונערות. במהלך הערב הושמעו דברי תורה וחסידות וכן קטעי שירה וניגונים. ובצמאה כמו בצמאה, תוך ימים ספורים נחטפו הכרטיסים והאולם היה מלא לחלוטין.

תוך כדי כתיבת שורות אלו, מפעילי מיוזם 'צמאה' ביצעו בדיקה מעמיקה של השמעות כלל הניגונים שהופקו באמצעותם בפלטפורמות השונות. כמות הנתונים מצביעה על 20 מיליון (!) השמעות פרטיות ברשת (זאת בנוסף להשמעות באתרי הרדיו השונים, אליהם נחשפים מאזינים רבים).

שומעים מהם סיפורים על הרבי, על קרובי משפחה שחיים בשליחות ותוך כדי נהנים מעוד פתגם או אמרה חסידית.

"כמובן, הביקור מסתיים במרכז הכפר - בית 770. הקבוצות מקבלות סיוור מודרך במקום, אותו מעביר בדרך קבע הרב בנימין וילהלם המשמש כמרצה קבוע בפעילויות המדרשה הם, נכנסות לחדר הרבי לאמירת פרקי תהלים ומשתתפות בשיחת סיכום מיוחדת על הרבי ומפעל השליחות".

בארץ ציה ועייה, צמאה

בשנים האחרונות אין כמעט בית בישראל שלא מכיר את שבוע "צמאה" בבנייני האומה. ארבע האותיות מסמלות ימים של שמחה והתעלות, של ניגון חסידי שמח ומקפיץ או תנועה שקטה פנימית ועמוקה. מיטב אמני ישראל שרים ומנגנים

מוזיקה וכלי מחול. "התלמידות שהשתתפו בפעילות נהנו מאוד, ויצאו בתחושת שמחה יהודית אמיתית. פעילות כזו העברנו בחודשיים האחרונים ביותר מ-30 מוסדות חינוך שונים בכל הארץ".

היא ממשיכה לתאר לנו את פעילות המדרשה בכפר חב"ד: "בכל שבוע מגיעות לכפר קבוצות רבות של בני נוער מכל הארץ, להכיר את תנועת חב"ד ואת הווי הכפר. לאחר שיחת היכרות במדרשה על השליחות ומבצעי המצוות, אנו מקיימים הפעלה סביב הנושא של אהבת ישראל. התלמידים או התלמידות לומדים את פרק ל"ב בתנ"ך, ומשתתפים בפעילות סיכום וחינוך נושא פרסים.

"לאחר הפעילות במדרשה, כל כיתה מתחלקת לקבוצות ומקבלת משימות פעולה ברחבי הכפר. אנו מציידים אותם במכשיר טאבלט עם רשימת משימות ובמפה, ועליהם לנוע ברחבי הכפר ולהשלים את המשימות.

"הדבר הייחודי בפעילות הזו הוא בהיותה מחברת את התלמידים והתלמידות עם הנושאים שהם שמעו במדרשה. הם פוגשים בחסידיים ואנשי מעשה בכפר,

שבנה תכניות עבודה לפי גילאים וסגנונות, ובמהלך החודשים האחרונים הגיע לאלפי תלמידים ותלמידות במוסדות לימוד ברחבי הארץ.

אחד הפעילים של 'לב לדעת' - בנים, שיצא עם המדרשה לפעילות בשיבה תיכונית, משתף אותנו בשיחה על הפעילות:

"לפני תקופה יצאנו ליום פעילות של המדרשה, והנושא שנבחר היה שמחה. התחלנו את הפעילות בתוך הכיתות עצמן, עם שאלון שבדק מהי רמת השמחה בכיתה. המשכנו בשאלון שבדק עם התלמידים 'מהי שמחה בשבילך' והמשכנו לספר מהי שמחה לפי תורת החסידות. התלמידים שיתפו פעולה עם כל הפעילות ונהנו מאוד לקחת חלק.

"אחרי פעילות כדורים ספורטיבית, שהמנצח בה קיבל פרס, הושבנו את התלמידים להתוודעות סביב שולחנות ערוכים בליווי השחקן אוריה נאור שבאמצעים ויזואליים מיוחדים המחיש לתלמידים את מעלת השמחה לפי החסידות. לאחר ההתוודעות פצחו התלמידים בריקודים ובשמחה".

פעילה מטעם 'לב לדעת' - בנות, משתפת גם היא מפעילות דומה שנערכה באולפנה נודעת במרכז הארץ: "אצלנו, לאחר הפעילות המשותפת בכיתות, קבוצת הבנות ישה להתוודעות מיוחדת, שבסופה יצאו כולן להרקדה עם

המדרשה פעילה בכל ימות השבוע ומספקת ד' אמות של תורה ומקום קבוע של מפגשים מחזקים ומעוררים. במהלך ימי המדרשה מציעה תוכניות מיוחדות לתלמידי תיכון, ישיבות ואולפנות. רבים מהם מגיעים לכפר חב"ד, מבקרים ב-770 ובאתרים נוספים ברחבי הכפר וסופגים את האווירה החסידית של הכפר. במדרשה הם שומעים שיעורים ומשתתפים בתוכניות מיוחדות, מעשירים את המידע על מפעל השליחות ונהנים מפעילויות מותאמות.

המדרשה, שקיבלה הכרה לפעילות עם בני נוער ממשרד החינוך, גם מאכלסת את השבתונים המיוחדים של 'לב לדעת' ואת המפגשים התוססים של חב"ד לנוער וחב"ד בקמפוס.

למדרשה בכפר חב"ד ישנה זרוע גדולה נוספת הנודדת ומגיעה לימי שיא בשיבות ואולפנות ברחבי הארץ. צוות המדרשה תחת ריכוזם של רבקי גוימן וישי יעקובוביץ וצוות מדריכי המדרשה פעילויות ותוכניות מיוחדות בתוך המוסדות השונים, שיעורים והתוודעות למאות תלמידים ותלמידות בכל מוסד. הרוח החיה מאחורי נדידת המדרשה הוא הרב בנימין וילהלם

נבחרה העיר ירושלים, העיר המרכזית של הסטודנטיות הדתיות בישראל. שם ברחוב יפו, באחרונים מתקיים באופן קבוע מפגש שבועי האורך למעלה משלוש שעות, במהלכו נפגשות הסטודנטיות ללימוד משותף סביב ספר התנ"ך, מאמרים ונושאים מהותיים בתורת החסידות, שמוסיפים חידוש וטעם לעבודת השם שלהן. במהלך המפגשים גם נוצרת להן ההזדמנות להיפגש ולשאל ובמיוחד לקבל מענה מרבני המדרשה על סוגיות מהותיות הרלוונטיות לסטודנטיות בנות גילן. המדרשה מהווה כתובת למעוניינות לחיות חיים כפי שתורת החסידות מאירה. בין רבני המדרשה: הרב יצחק קפלן, הרב אמחי"ל אבן ישראל, הרבנית אורה רבקה וינגורט, הרבנית רבקה לפידות, ועוד. מדי ראש חודש וסביב תאריכים מיוחדים מתקיימות התוודעות מלאות אור ושמחה. בית המדרש הוא מעט המכיל את המרובה, המבנה הלא-גדול מארח כל שבוע למעלה מ-100 סטודנטיות שהחסידות מהווה בשבילן אבן דרך משמעותית בהתפתחות הרוחנית שלהן. את תכנית הלימוד ובית המדרש מרכוזת דבורה לאה קדוש ומושקי קרישבסקי המשקיעות שעות רבות למען הצלחת הדברים.

לכשיפוצו מעיינותיך

פעילות נוספת של 'לב לדעת' היא הפעלת 'מדרשת מעיינותיך' בכפר חב"ד.

חב"ד

כל הלב לכל אחד

הרבה

מעבר

לתואר...

בקרנתיאוס

y.w. graphicdesign

ש ו ת פ י מ

לעשייה << לטוב << להשקעה בדור העתיד

יום ההתרמה השנתי של חב"ד בקמפוס

כ"ו - כ"ח אדר ב' תשפ"ב (29-31/3)